

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.12 109. ÅRGANG 21.11.23 - 16.01.24

Utvekslingsstudenter svindlet 6 | Studentlag klare for Eliteserien 12

Solidaritet med Palestina 20

Hvem på
Værnes er
du?

GRATIS

RADIO REVOLT

**DIN STUDENTRADIO
I TRONDHEIM.**

Lytt på DAB, som podcast
eller på radiorevolt.no

6
UTVEKSLINGSSTUDENTER
SVINDLET: Internasjonale studenter kjøper billetter for fester som aldri skjer

20
SOLIDARITET MED PALESTINA: For tredje gang i høst har det blitt arrangert demonstrasjon til støtte for Palestina.

38
CINEMATEKET: Bli med inn i Trondheims mindre, men stadig mer kjente kinosal

12

NTNUI FUTSAL KLARE FOR ELITESERIEN: Både dame- og herrelaget til NTNUI futsal vil nå nye høyder i Norges øverste divisjon.

23

STUDENTER OG MILJØENGASJEMENT: Miljøorganisasjonene i Trondheim sliter med å nå ut til studentene.

46

TOPP 23 ALBUM FRA 2023: Musikkredaksjonen har kranglet om og kommet frem til de 23 beste albumene fra 2023

LES MER PÅ [UNDERDUSKEN.NO](https://www.underdusken.no)

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Ingeborg Hågensen
– Tlf: 415 69 756
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Kristoffer Benjamin Løge Hedman
– Tlf: 482 33 023
avisredaktor@studentmediene.no

Bendik Brodshaug
– Tlf: 468 47 347
nettredaktor@studentmediene.no

**ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS**
Herman Østby
– Tlf: 960 45 919
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Andreas Jensen
redaksjonsjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Sara Heilmann
– Tlf: 919 91 626
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Rohit Balasubramaniam
salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Kristoffer Ramsøy Fredriksen
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Amanda Hytten Bjørknes
debattredaktor@studentmediene.no

AKTUALITETSREDAKTØR
Mari Kaslegard
aktualitetsredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Christian Ryssdal
kulturredaktor@studentmediene.no

FOKUSREDAKTØR
Tuva Marlene Ambjørseid
fokusredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Even Kaushik
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Pia Arnisen
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISKSJEF
Milly Garde
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Linn Zhu Yu Grotnes
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Andrea Barland (sjef), Amanda Hytten Bjørknes, Cecilie Bjørnsdatter Raustein, Benedikt Erikstad Javorovic, Erlend Gylver, Astrid Lie Sæterberget, Bård Flatford Netland, Katrine Sætereng, Karianne Folkvord Furset, Ingrid Ytterland, Elfrida Setra.

GRAFIKERE
Emil Moberg Værnes (1-15, 41)
Martine Bræck Hanssen (16-26)
Eline Kielland (27-40, 42-42)
Milly Garde (44-57)

KORREKTUR
Cecilie Bjørnsdatter Raustein (sjef)
Ingrid Ytterland

FORSIDE
Gabriel Baadsvik Callanan
Hedda Spro Larssen
Lea Lauvland Longva
Linn Zhu Yu Grotnes
Natalia Sokolowska
Victoria Lillejord Stenshagen

Per og Bahare var mitt siste hjalp for sjørigheten

TIPS OSS!
tips@studentmediene.no

ANNONSERE?
salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studentersamfundet i Trondheim, som står uten redaksjonelt ansvar.

Miljøtrykksak fra Trykkpartner AS. Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

DYPPDYKK **NERDY** UNDERHOLDNING MAT
SEX KULTUR SATIRE
SAMFUNDET INTERVJUER **DRAM** SKETCH
REPORTASJE STUDENT
HUMOR NYHETER
TÅRERTESTER TRONDHEIM **PORTRETT**

underdusken.no/video

LEDER

Ingeborg Hågensen
REDAKTØR I UNDER DUSKEN

Hvor er ryggraden, NTNU?

NTNU har ikke vist tydelig støtte til det palestinske folk. Da er det bra at studentene tar ansvar og viser solidaritet.

Lørdag 18. november ble det fremmet et resolusjonsforslag på Studentersamfundet om å fordømme bombingene av Gaza og kalle dette for et pågående folkemord. I det samme vedtaket, som ble enstemmig vedtatt, ble det også bestemt at det palestinske flagget skal vises på utsiden av Studentersamfundet i solidaritet med det palestinske folk. Med dette ønsker studentene i Trondheim tydelig å vise støtte til det palestinske folk. Det samme må vi kreve av universitetet vi går på.

I denne utgaven av Under Dusken kan du lese mer om studentengasjementet rundt Israel/Palestina-konflikten. Der blir det blant annet rettet kritikk mot NTNUs samarbeid med Kongsberg gruppen, hvor norske deler blir brukt i amerikanskproduserte våpen som blant annet kan selges videre til Israel.

Det er ingen grunn til at NTNU skal samarbeide med Kongsberg gruppen. Tor Grande, prorektor for forskning og formidling ved NTNU, sier at avtalen handler om kunnskapsutvikling og sivil forskning, og ikke våpen. Likevel kan de ikke garantere at forskningen og teknologien fra NTNU ikke blir

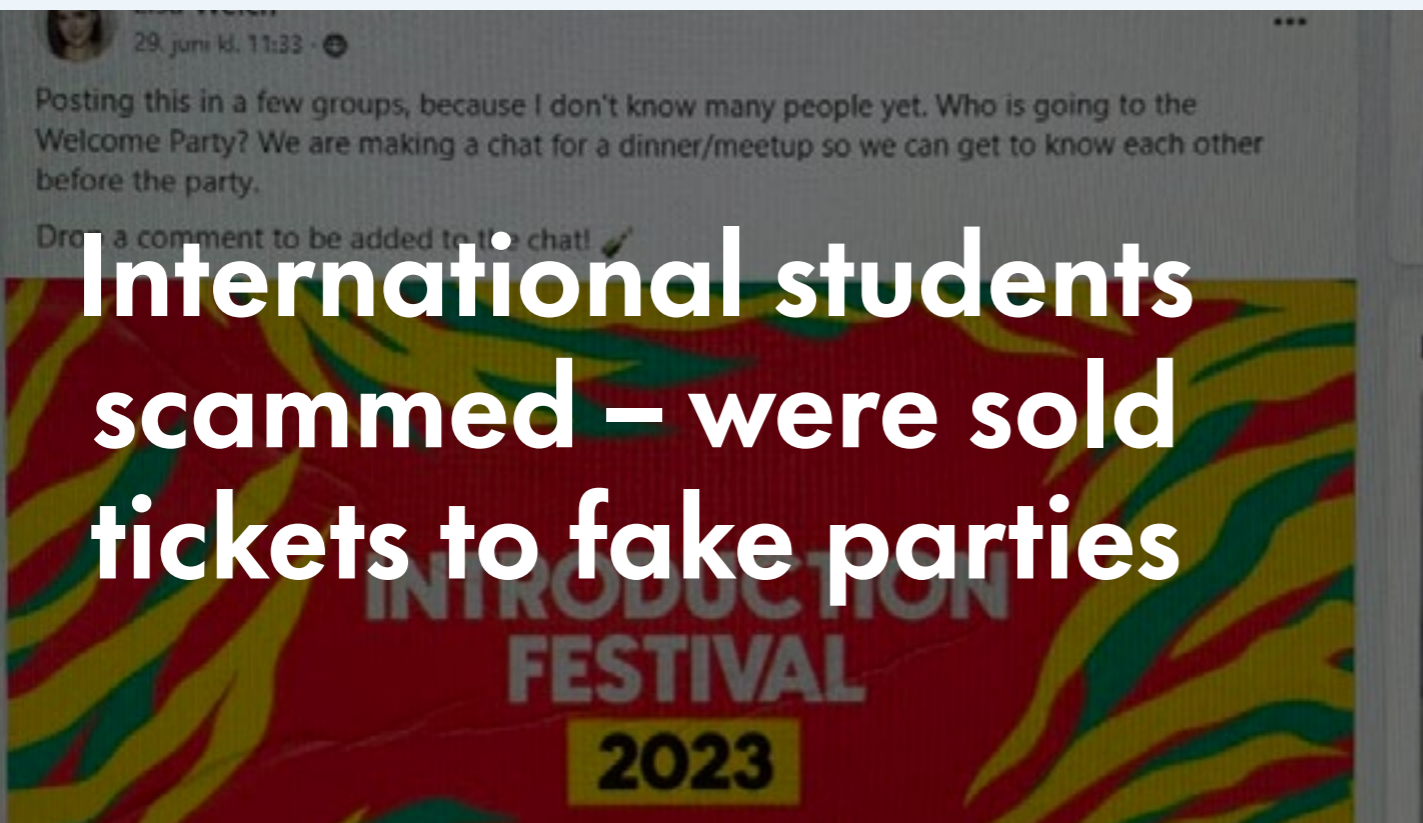
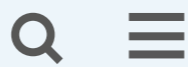
brukt i krig. Etter Russlands invasjon av Ukraina frøs NTNU forsknings- og utdannings samarbeidet med Russland. Anne Borg sa at de ansvarlige for krigen i Ukraina brøt med kjerneverdiene universitetene står for, og at demokrati og folkerett blir angrepet. «Å fryse samarbeid, er et fredelig våpen, men historien har vist at det kan ha stor effekt», sa NTNU-rektoren om avgjørelsen.

I fjor kunne vi se de ukrainske fargene lyse opp Hovedbygningen på Gløshaugen. NTNU har vært helt fraværende når det kommer til å vise støtte til Palestina, til tross for at både statsminister Jonas Gahr Støre og utenriksminister Espen Barth Eide har slått fast at Israels krigføring på Gazastripen er et brudd på folkeretten. NTNU ønsker ikke en akademisk boikott av Israel og begrunner det med å si at akademisk boikott ikke er hensiktsmessig som bidrag til løsning av konflikter. Hva er det som gjør at å fryse samarbeid med Russland er et virkemiddel som kan ha stor effekt, mens en akademisk boikott av Israel ikke er et hensiktsmessig bidrag til løsning av konflikter?

«Vi er svært bekymra for den humanitære katastrofen som foregår i Gaza, og vi har stor respekt for at dette er en situasjon som direkte påvirker flere studenter ved NTNU», sa Grande til Under Dusken om kritikken. Noe mer enn dette vil han derimot ikke gjøre eller si, og han viser bare til at NTNU følger norske myndigheter, men hva skjedde med akademias autonomi? Heldigvis kan studentene vise universitetet hvordan man tar selvstendige valg.

ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

TEKST: Idun Syvertsen | ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

NTNU and Erasmus Student Network (ESN) are warning students about an organisation calling themselves International Student Network (ISN).

Kimberly Lahr is on exchange from Berlin and studies entrepreneurship. She explains that she received an email some time before she was due to depart from Germany for her exchange year in Trondheim.

– It was from a «welcome committee» at ISN, and it encouraged students to buy tickets for a welcome party at Tyven.

Lahr shares that you could buy the ticket separately or in a bundle for this party and two others, and it would be cheaper to buy it as a bundle

– They said to hurry up and buy the tickets, as they would sell out quickly. There were also supposed to be several rounds of ticket sales, and the later rounds were more expensive.

She ended up buying the ticket bundle for the «first round price» and paid around 300 NOK in total. She says she knows of two other girls from her university that also got these emails and ended up buying the tickets.

– Getting entrance to three parties for that price seemed like a pretty good deal, especially given what I had heard about the prices of such things in Norway.

She got electronic tickets by email, and everything seemed fine so far.

The «welcome party»

When Lahr arrived in Trondheim, she met representatives from Erasmus Student Network (ESN) during the introduction week. She asked

them whether they were the same organisation that had contacted her about the party, and they told her that they were not, but that they had heard of ISN. They also told her that it seemed like a scam to them, but that Tyven is a real bar and she could still go there if she wanted to. She and her friends decided to turn up anyway, just to check it out.

– It was just a normal night at the bar, really, and free entrance. There was no one there checking tickets or representing ISN, and there was nothing to suggest that this was a welcome party for new international students. It was a nice enough bar, but it did not feel like what it had been sold as.

ALMOST TOO LATE: Students feel they have to act fast to save money.

Lahr says that if she had not talked to ESN before she went to Tyven, she might not even have realised that it was a scam.

– I think I would have found it weird that they did not check the tickets, since I paid for it, but I did not know what to expect. It was also weird that there was nobody there from the organisation. But by the second party it would be pretty obvious that it was not legit.

World wide operation?

ISN has a Facebook page where they post events all over the world. Scrolling through it, there are often up to a hundred identical events, with the same name, picture and description, with just the location being different. The same events are apparently held in Tokyo, Stockholm and Sydney, to name a few. The comments are always turned off on the events. Under «Page transparency» it is possible to see that the people who manage the page are primarily from the Philippines. After the events they will often post pictures,

sometimes hundreds of them, showing smiling international students.

The day after the «welcome party» that Kimberly Lahr attended in August, pictures were also posted on ISN's Facebook page. The pictures are taken at Tyven, and Under dusken has confirmed that international students that were there that night can be seen in the pictures. Under dusken has not been able to get in touch with anyone in the photos, and the photos are not credited.

Presented themselves as a welcome committee

Guro Kvilten is the former president of ESN Trondheim and is currently the vice president of ESN Norway. In this article she is speaking on behalf of the Trondheim branch of ESN. She says that they have known about ISN for some time, and that they have heard many similar stories to that told by Lahr.

– Many students have received such emails to their university email account.

The emails will often say things like «The cheapest tickets are already sold out, hurry up and get yours now, before we sell out the rest!».

Anja Linge Valberg is Head of Office at the Office of Admission and International Relations at NTNU. She says that they also have heard such stories from students and adds:

– We found that the emails they sent out were written to give the impression that ISN acted as a welcome committee for new international students.

Valberg says that they found this suspicious, as they had never heard of ISN, and the organisation somehow knew that these students were coming to Trondheim on exchange.

– As far as we can see, ISN is not a legitimate organisation, but a Facebook/Instagram operation (with a shell website) that emails international students to sell tickets to events that either do not require tickets for entry (an open venue) or do not exist.

Facebook groups run by scammers?

Both NTNU and ESN say that they suspect two Facebook groups for international students in Trondheim of being connected to the scam, and that

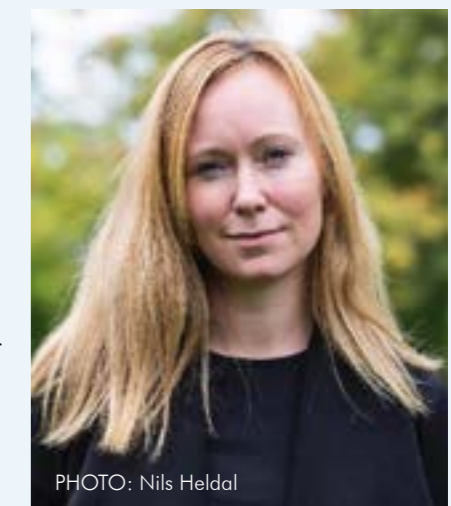

PHOTO: Nils Heldal

NO CONNECTION WITH NTNU: Anja Linge Valberg is Head of Office at the Office of Admission and International Relations at NTNU. She says NTNU decided to warn students about the two Facebook groups after discovering that they were moderated by fake accounts.

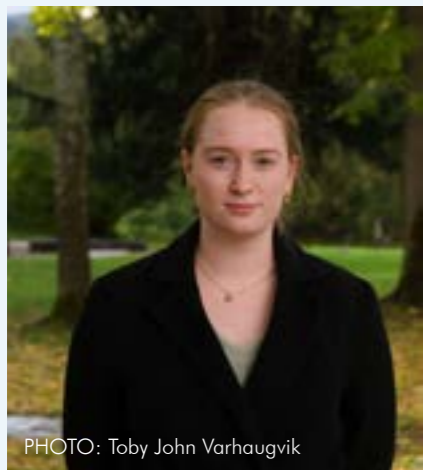

PHOTO: Toby John Varhaugvik

SAD THAT THESE PARTIES ARE NOT REAL: Guro Kvilten with ESN says that they would love for there to be more events for international students.

this is how they are getting students' emails. To join these groups, you are asked to enter your university email address to «confirm that you are a student».

– The groups are not affiliated with NTNU in any way, but appear legitimate at first glance. This has unfortunately tricked several students into providing their email address to join the group. Some have provided their home institution, and some their NTNU address, says Valberg.

Both ESN and NTNU say that they believe the groups are run by fake accounts.

– These groups are created by a suspicious nondescript Facebook page with similarities to that of ISN, and administered by fake Facebook profiles (pretending to be international students) who regularly promote ISN events in the group. We therefore have reason to believe that the same person or people run these groups and the ISN, says Valberg.

The four administrators are the same for both groups, and looking at their profiles they only have one picture and one background picture each. They all have English sounding names and say they are from either Canada or the US. There is very little more information about them.

Valberg says that the scammers are targeting exchange students, a group that is particularly vulnerable, especially during the transition period of moving to and settling in a new country. Kvilten from ESN agrees and adds:

– Students join these groups on Facebook and Whatsapp hoping to meet people in a new country, and there they see this party that everyone is apparently going to. In reality, it is just the scammers using fake profiles to make it look like many people are talking about it.

– **Very cynical and calculated**

Kvilten says that in addition to the groups they think are run by the scammers themselves, they also join other groups, posting there as well.

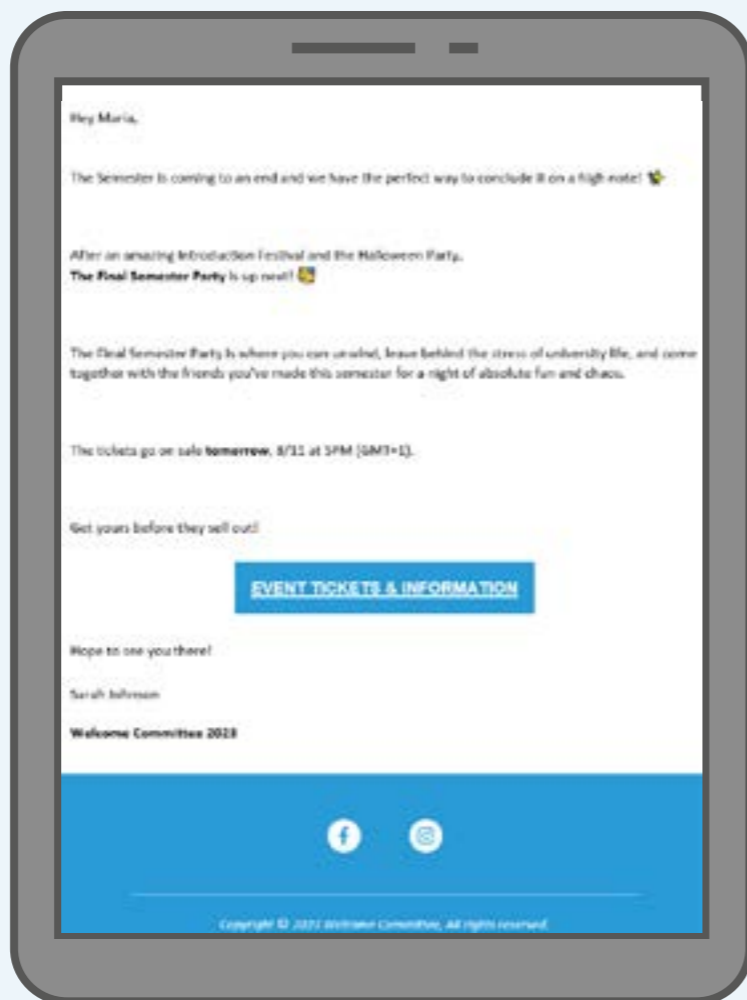
– They infiltrate everything, several international student groups on both Facebook and Whatsapp.

She adds that one of these parties was shared in ESN's Facebook group a while back. They then saw it posted in other groups as well, with the same exact text, but by a different account.

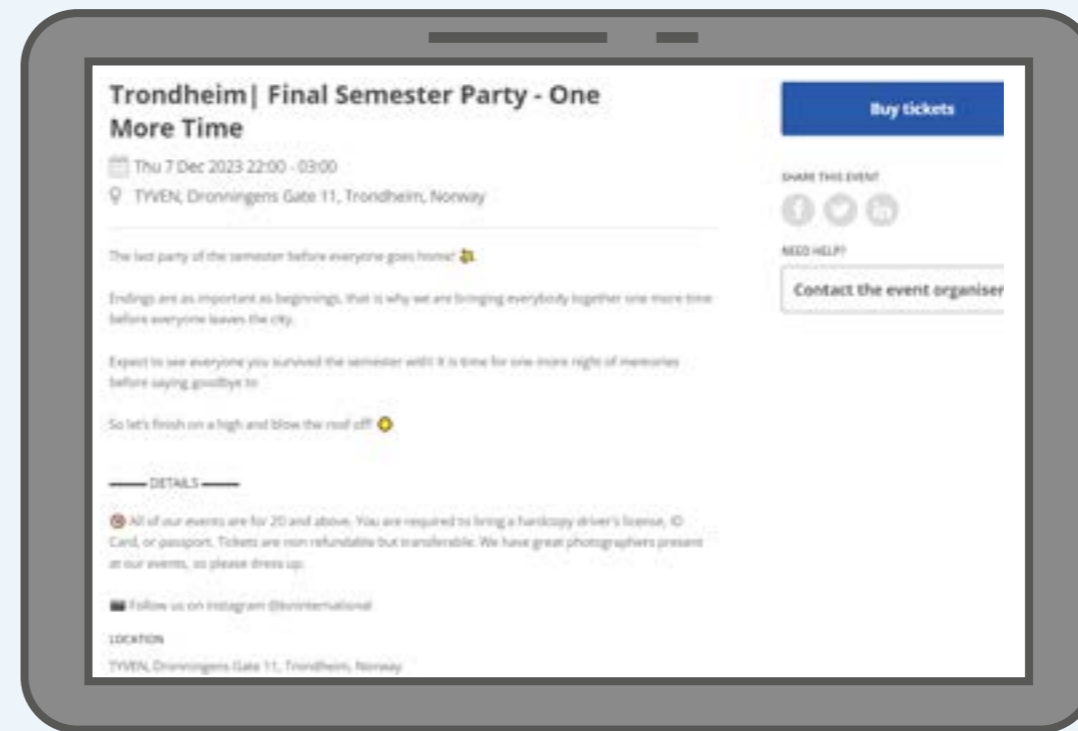
– Looking closer at the profiles of those posting, they quite clearly seem fake. But the tone of the post seemed quite genuine, asking things like «Is anybody else going to this party? I am new in town and don't know anybody yet. Would anyone want to go there with me?».

Kvilten says that the scammers know that the students are anxious to meet new people and make friends in a new country, and are taking advantage of that.

– It is very cynical and calculated.

INVITATION: An email sent to an international student before coming to Norway

WILL IT HAPPEN?: ISN is still selling tickets and actively promoting their «Final semester party», which is supposed to be at Tyven the 7th of December.

Kvilten says that the groups have gotten really big and are now used like normal Facebook groups, but with things like housing scams being posted regularly, because it is not moderated. At the time of writing this, one of the groups has 5300 members and the other 1700.

– They have gotten so many people to join these groups now, that there are a lot of genuine posts by real people. The scam posts being mixed in with these real posts makes it all seem more legit. If you look at this group now, it is hard to see that it is fake.

The Halloween party that disappeared

The ticket bundle bought by Lahr included two more parties. The Halloween party was supposed to take place on the 25th of October, also at Tyven bar, according to the Facebook event. Shortly before that, the date was changed to the 3rd of November, and the location was changed to just «Trondheim». Then the event disappeared completely from their Facebook page.

There is still one more party, called the «Final semester party», supposed to take place on the 7th of December, also at Tyven. This event is still on ISN's Facebook page, and we have confirmed from several students that they have received emails to buy tickets for this event as recently as the 8th of November. On the 9th of November, ISN posted on the event page:

«90% of the tickets for round 1 are sold out! Make sure you get them today to avoid paying more in the next round of tickets..»

Neither Tyven nor ISN has answered Under Dusken's requests for comments, and we have therefore not been able to confirm whether this last party is actually happening. We have also not been able to confirm whether Tyven ever had any form of collaboration or contact with ISN.

Valberg says that NTNU has also tried to contact ISN:

– We have received no response to any of our inquiries to ISN. We have been in contact with one of the venues where ISN claimed to be hosting events in Trondheim – the venue states that they no longer do business with them due to 'unprofessional behaviour' by ISN.

– **The name creates confusion**

Kvilten from ESN says that this kind of scamming is happening all over Europe and beyond. When the students get here, it quickly spreads that these parties are a scam, but as a large part of the international student mass is replaced each year, they are able to come back and run the same scam again the year after.

ESN believes that the name, International Student Network, was chosen purposely to make people confuse them with Erasmus Student Network.

WHO TOOK THIS PICTURE?: This photo was taken at Tyven bar on the night of the «Welcome party». It was posted to ISN's Facebook page, along with many others from the same night.

- The abbreviation is also very similar: ISN and ESN can even sound very similar, especially pronounced in Norwegian.

She says that students often think they are the same organisation.

- We have also heard that bars and clubs in Trondheim are confusing us with ISN. We have been hosting events at Studio 26 for years, but they had apparently been called up and warned about working with us, because some bars had been having bad experiences with ISN.

How to recognise a scam

Kimberly Lahr says that she usually does not fall for scams, but that this one was well executed. She hopes that her story will help warn others, and that she will also reach out to the new students coming from her university.

- Even if it seems legit, I would advise everyone to double check everything. If you have contact with people who are already in Trondheim, I would reach out to them and ask if they think it is real. This is very well organised. I am usually very careful, and I still fell for this.

Kviltlen from ESN seconds this advice:

- On our platforms, we have encouraged students to contact us if there is anything they are unsure of, and we can take a look at it for them. We have also given a general warning about ISN and their parties, after hearing from a lot of students that this is a scam.

NTNU now has a section on their webpage for international students called «Known scam sites», where they warn people about the two Facebook groups.

- We work to inform them well ahead of their arrival about what to be cautious of and what to avoid. We also make sure to inform students about which actors NTNU cooperates with and can verify the legitimacy of.

Valberg says that a majority of scams known to them are related to housing.

- We work hard to inform students about how to safely search for housing and verify the legitimacy of housing offers.

And what to do if you already fell for it

If you end up falling for a scam, there are still things you can do to get your money back. If you paid with a credit

card, you can raise a claim with the credit card company.

Kimberly Lahr paid with Pay Pal, and after our interview, she requested her money back from them. She later got refunded the total amount of her purchase. Valberg says that NTNU advises students that have been scammed on how they can pursue reimbursement and report the issue to the appropriate authorities.

- Students should always keep documentation and evidence of any agreement or sale.

Valberg says NTNU has not reported these cases to the police.

- But we have advised students who have been scammed by ISN to do just that. We do not know whether any students have done so. **UD**

Ikke glem av de internasjonale studentene

Internasjonalisering er ett av innsatsområdene til NTNU, men de to tusen utvekslingsstudentene vi tar imot, blir bare skjøvet til siden.

Det har nylig blitt kastet lys over vanskene rundt å være internasjonal student i Trondheim. I alle mine fem år her i Trondheim har jeg hatt verv for å hjelpe de internasjonale studentene i byen, og det har ikke vært en hemmelighet at de ikke blir integrert i det norske studentmiljøet.

Hjertet mitt blør litt hver gang jeg snakker med en utvekslingsstudent som nærmer seg ferdig med utvekslingsoppholdet sitt i Norge og som verken kan ett eneste ord norsk eller noe om Norge i det hele tatt. De drar tilbake til hjemlandet sitt, og det eneste de vet om Norge, er at det er dyrt og kaldt.

Norske venner gjør narr av franskmenn og spanjoler som bare henger med hverandre, men hadde ikke du gjort det samme om du kom til et land hvor alt var fremmed og ingen snakket

med deg med mindre de hadde en enhet eller to innabords?

Dette semesteret tok NTNU Trondheim imot to tusen utvekslingsstudenter. To tusen internasjonale studenter som er helt nye i landet. I Trondheim har vi bare én organisasjon for å ta imot disse studentene, og den organisasjonen har du nok ikke hørt om med mindre du selv har vært på utveksling: I dag er Erasmus Student Network den eneste organisasjonen som har som eneste mål å bedre internasjonale studenters opphold i byen. Deres linjeforening, om du vil.

På frivillighetskickoff i Storsalen for utvekslingsstudenter i august fylte salen seg lenge før arrangementsstart, og køen strakte seg ut av Samfundet. Dette viser hvor stort ønske de internasjonale studentene har om å bidra og bli inkludert.

Bredere inkludering av internasjonale studenter er fordelaktig for alle: Man får et nytt nettverk, kulturutveksling og bredere forståelse av kulturer utenfor sin egen. Derfor vil jeg slå et slag for

at studenter og studentforeninger i Trondheim må bli synligere for internasjonale studenter. Jeg oppfordrer alle linjeforeninger til å kontakte sitt fakultet for å komme i kontakt med de internasjonale studentene. Hold arrangementer på engelsk og ha egne velkomstmøter for de internasjonale. De fleste vet ikke engang hva en linjeforening er.

Og til dere studenter som vil bidra: Meld deg som buddy! Da blir du matchet med en utvekslingsstudent. Dette er et program både fakulteter og organisasjoner tilbyr. Engasjer deg i linjeforeningen din og delta på arrangementer for internasjonale, og ikke vær redd for å prate engelsk!

Neste semester kommer rundt 700 nye internasjonale studenter. I motsetning til de norske studentene som allerede har studert et semester, så er disse helt nye i byen. De får ingen fadderuke, ingen UKA. Ta dem imot med åpne armer, inkluder dem.

Ingrid Ytterland er komiteleder og tidligere president av ESN.

Young, wild & (caries) free

Book en tannsjekk og få **10 %** studentrabatt ved våre klinikker i Trondheim og Melhus.

- Munkegata
- Sirkus Shopping
- Trondheim Torg
- Leutenhaven
- Sanden
- Melhus

Studenttilbud

Første tannsjekk, med røntgen og rens til kun 990,- og **10 %** rabatt på øvrig behandling*

*Gjelder ikke spesialistbehandling, tannteknikerarbeid, salgsvare, forbruksvarer og administrasjonskostnad. Husk gyldig studentbevis.

Futsalgjengen klare for ny sesong

Det ble både gull- og sølvmedalje for både herre- og damelaget til NTNUI futsal under årets studentleker. Nå ser begge lag mot neste utfordring i Norges øverste divisjon.

TEKST: André Torvestad | FOTO: Pia Arntsen

▲ DRIBLEFANT: Julia Vuković og Helene Riset kjemper om ballen.

Futsal forbindes helst med lekne brasser og tekniske spanjoler. Nå vokser idretten sterkt i Norge, og spesielt Trondheim er i ferd med å bli landets futsal-hovedstad. Både herre- og damelaget til NTNUI futsal satser høyt mot årets sesong.

Satser mot nye høyder

Det ble en kjempestart for både herre- og damelaget da de begge fikk både gull- og sølvmedalje under årets studentleker i Oslo. Med det bygget de på gode resultater fra student-EM i Kroatia i sommer.

Bak suksessen står to rutinerte trenere som håper å ta med seg momentet inn i årets sesong. Trener Thomas Aarnes for herrelaget er krystallklar på hva som er årets mål.

– Vi har så klart en målsetning om å vinne. Om det er sannsynlig eller ikke, det er en annen sak, ler Aarnes.

Han er hovedtrener på tredje året og skal lede laget inn i det som er en historisk sesong. Fjorårssesongen endte med opprykk til eliteserien, noe som gjør at de nå skal bryne seg mot landets beste lag. Da holder det ikke å være gode i fotball – det må futsal til.

– Det var først i fjor at vi begynte med skikkelig futsalskolering. Nå er det mer fokus på futsals bevegelser, formasjoner og taktikk, sier Aarnes.

Jon Stian Haukli er hovedtrener for damelaget på niende året. Han er også tydelig på at skikkelig futsalskolering er viktig for å hevde seg i sporten.

Damelagene i øverste divisjon i Trondheim er blant Norges beste futsallag, noe som også krever mye fra NTNUIs lag. Haukli er tydelig på at nivået på laget er høyt, noe som gjenspeiles i resultatene.

– Vi ser forskjell på oss og andre studentlag. Det gjør at vi kan reise ned til studentlekene i Oslo og ikke møte så mye motstand.

Haukli ser frem mot årets sesong og håper på gode resultater. Forrige sesong endte i en fjerdeplass i ligaen, så årets mål er pallplass. I tillegg har han en annen gulrot i sikte.

– Dette er første året med NM i futsal for oss, så vi håper å hevde oss der. Det ville tatt seg bra ut med en kongepokal i stuen, sier Haukli og gliser.

Kompetanse med på laget

For å være klare for en ny sesong har Haukli hyret inn ett av Norges beste futsalhoder for en treningsøkt. Kai Bardal er assistenttrener på Norges futsallandslag og har mye erfaring innen futsal.

Han har på sine 15 år som trener vunnet eliteserien ved flere anledninger, samt oppnådd gode resultater i

FINTE: Kan det være en elastico vi ser starten på?

SKUDET: Som i fotball er det å få ballen i mål som avgjør kamper.

OVERBLIKK: Målvakten har kontroll på alt som skjer.

Champions League. Bardal ser positive tendenser innen futsal, både nasjonalt og internasjonalt.

– Deltakertallene er i stor vekst, og man ser at det satses både i utlandet og i Norge. Tidligere så man at enkelte land utmerket seg veldig, men nå har blant annet Frankrike og Tyskland lagt mye ressurser i futsal. I Norge gikk det lenge tregt, men de siste fire årene har vi hatt en god utvikling. Det har gått fra null til fire ansatte i NFF som jobber spesifikt med futsal, forteller Bardal.

Som én av dem med mest kompetanse innen futsal i landet synes han det er viktig å ta ekstra ansvar for at idretten skal vokse videre. Blant

andre tiltak kommer det i år et nytt trenerkurs, hvor både Haukli og Aarnes bidrar som kursholdere.

Bardal peker videre på viktigheten av å få med yngre spillere. Heimdal VGS vil fra neste år tilby futsal som egen idrett på toppidrettslinja – med Bardal som lærer.

– Det er et godt signal, og noe vi aldri hadde tenkt kunne skje for bare noen år siden. Det blir bra, sier Bardal.

Sammen kan man klare alt

Et godt lag trenger mer enn gode trenere. På herrelaget er de rutinerte spillerne Sander Andreassen, Jonas

Melhus og Martin Buland giret på en ny sesong.

– Jeg har alltid elsket å spille i bingen og på små flater. Det er en unik følelse når man havner i flytsonen, spiller med gode kompiser og alt går på skinner. Da vinner man troféer og rykker opp, forteller Buland.

Samholdet i laget er noe de trekker frem som avgjørende for suksessen. Alle vil hverandre vel, og alle trekker i samme retning, forteller de.

– Det er det beste laget jeg har vært med på når det kommer til det, sier Buland.

Første møte med eliteserien endte med 7-4 tap mot Høybråten og Stovner

IL, men laget mistet ikke motet av den grunn. Lagets neste to kamper endte med 4-2- og 5-2- seiere. Trioen har definitivt troen på at de kan hevde seg i årets sesong.

– Vi kan slå alle, men vi kan også tape mot alle. Forrige sesong tapte vi 2-1 mot dem som vant NM, som viser at vi har et bra toppnivå, poengterer Melhus.

Flere av spillerne på laget har spilt fotball på høyt nivå, forteller trio. Én har tidligere spilt for Ålesund, mens en annen spilte i Obos-ligaen samtidig som han var med på laget. Likevel

er de enige med trener Aarnes i at futsalskolering er viktig for å hevde seg.

– Før spilte vi innendørsfotball, nå spiller vi futsal. Det er ikke nok å bare være god i fotball, sier Melhus.

Satser på pallplassering

Også Marianne Buhaug og Helene Mikkelsen er klare for en ny sesong. Buhaug er klar for sin tredje sesong med laget, mens Mikkelsen er én av årets nysigneringer. Begge trives veldig godt i laget.

– Jeg var egentlig ferdig med å studere, men tar en mastergrad for å være med et par sesonger til, sier Buhaug og ler.

Mikkelsen har tidligere prøvd litt futsal, men tar først nå steget ut av fotballbanen og inn i futsalhallen. Hun

er imponert over nivået på resten av laget – både på og av banen.

– Det er en veldig bra gjeng, både sosialt og sportslig. Trenerne er også veldig gode, forteller Mikkelsen.

Begge synes futsal er veldig artig. De peker på at man i futsal har mer ball i beinene, det er mer teknisk og mer intenst. Det er også viktigere med relasjoner mellom spillerne.

I tillegg har futsal en annen klar fordel over fotball:

– Det er digg å være inne i hallen og kunne spille i shorts hele året, sier Buhaug.

De er begge klare for en tøff sesong, selv etter suksess i studentlekene. Mikkelsen satser primært på å spille seg inn i laget og å utvikle samspillet sammen med de andre spillerne. Sammen med Buhaug tror hun at sesongen blir bra.

– Vi tror på topp tre, istemmer de.

UD

KOM PÅ KAMP: (f.v.) Martin Buland, Jonas Melhus og Sander Andreassen vil ha tilskuere på kamp.

KONTROLL: Kai Bardal har ett av landets beste futsalholdere.

TAKTIKER: Thomas Aarnes tar B-lisens i Finland.

CUP-KLAR: Jon Stian Haukli vil ha en kongepokal i stua.

DIGGER SHORTS: Helene Mikkelsen og Marianne Buhaug setter pris på godt innklima.

RUTINE: Sammen har Thomas Aarnes og Jon Stian Haukli et tiår med erfaring fra futsal.

NTNUI e-sports nye leder vil ha slutt på kjønnsfokuset i gamingmiljøet

Cecilie Eileen Simonsen mener gutta har vansker med å innse at kvinner kan prestere i e-sport.

TEKST: Åsne Omland og Halvor Elverum
FOTO: Torstein Olav Eriksen | ILLUSTRASJON: Natalia Sokolowska

Før sommeren skrev NTNUI e-sports nyvalgte leder Cecilie Eileen Simonsen en kronikk i VG. Der argumenterte hun for at kvinner opplever lavere takhøyde for å gjøre feil i gaming-miljøet og oftere utsettes for hets, enn det menn gjør. Til Under Dusken er hun klar på hva hun tror ligger bak dette.

– Kvinner starter ofte å spille senere enn menn. Jeg tror hetsen kommer av en kombinasjon av en forventning om at kvinner ikke er like gode, og at det er lettere å skrive stygt på nett fordi man føler seg anonym.

Simonsen påpeker også at kvinner tidligere gjerne har blitt assosiert med spill med relasjonsfokus, men at det nå er flere og flere kvinner innenfor konkurransedrevne skytespill. Hun tror hetsen kan komme av at noen gutter er redde for å være dårligere enn jentene.

– Presterer du dårlig som gutt, unnskyldes du med en dårlig dag. Som jente anklages du for at noen har hjulpet deg dit du er i dag, sier Simonsen.

Hun mener det store kjønnsfokuset i en sport der kjønn i mindre grad burde spille en rolle, skyldes holdninger som henger igjen fra tidligere tider. Mange

kan ha vansker med å innse at kvinner også kan prestere i e-sport.

– Selv om kvinner i gjennomsnitt begynner senere, ser vi at det er flere som spiller på lik linje med mange mannlige profesjonelle utøvere. Det er gøy å følge med på andre kvinner som spiller, og det gir motivasjon til å bli like god selv, forklarer hun.

Er du best, får du en plass

Simonsen forteller at NTNUI e-sport jobber aktivt med inkludering og likestilling. De ønsker å ha et økt fokus på at kjønn ikke skal ha noe å si for hvilke muligheter du har i klubben.

– Vi har lag i norgestoppen der vi setter inn de beste spillerne vi har, uavhengig av kjønn. Er du god nok sportslig og har riktige holdninger, får du en plass.

BYGGE NETTVERK: Simonsen vil at alle skal finne sin plass i gjengen.

Gruppen arrangerer også jentekvelder for å bygge samhold og for å sørge for at alle opplever e-sportgruppen som en trygg arena.

– E-sport kan være tøft for kvinner. Vi ønsker å sette standarden for hvordan ting burde være.

For Simonsen har veien inn i miljøet vært preget av tilfeldigheter. Hun forteller at hun kom over en plakat med en invitasjon til en Discord-kanal allerede da hun begynte å studere. Etter ett semester turte hun å sende sin første melding.

– Etter det ballet det vel egentlig bare på seg. Jeg fant min vennegjeng her i Trondheim og startet å spille for et lag. Før jeg visste ordet av det, hadde kretsen min blitt ganske stor. Da gruppen hadde behov for en ny leder, ble jeg spurt om å prøve. Jeg tenkte «hvor galt kan det gå?».

– Og hvor galt har det gått?

– Det har faktisk gått overraskende greit! Vi har ikke tatt noen steg tilbake etter at jeg tok over. Det var nok mer arbeid enn jeg hadde sett for meg,

men jeg har et godt styre og har fått god veiledning i rollen.

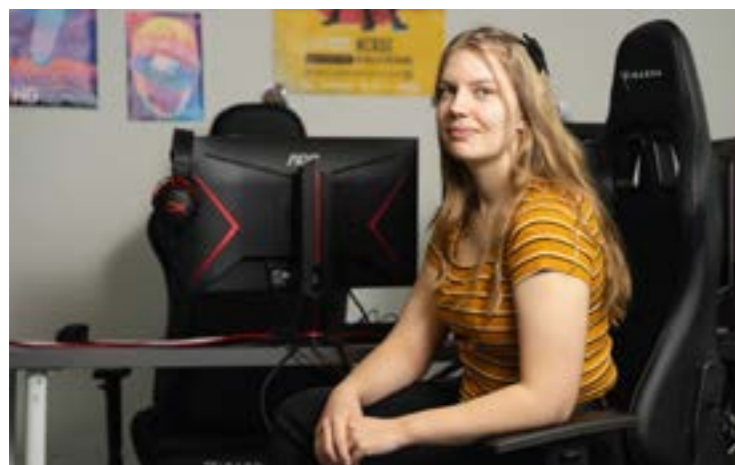
Vil bygge noe varig

På spørsmål om hva som er ambisjonen for sin tid som leder, er Simonsen klar: Hun ønsker at alle skal kunne finne en plass hos dem, enten de ønsker å konkurrere aktivt eller bare ha litt selskap.

– Vi er en stor gruppe med mange ulike personligheter. Jeg ønsker at e-sportgruppen skal gi studenter mulighet til å bygge et nettverk, slik jeg var heldig nok til å gjøre. Det handler også om å bygge noe varig – tenk om det sitter en leder som bruker min plan for årets veldedighetsstream i 2028. Det hadde vært kult!

– Til slutt: Du kan bare spille ett spill resten av livet. Hvilket blir det?

– Det må kanskje være *Valorant*! Det er tross alt det eneste spillet jeg har spilt i nesten ett år, så kanskje varer det livet ut. **UD**

NEI TIL KJØNNFOKUS: Cecilie Eileen Simonsen mener kjønn er ubetydelig for hvilke muligheter du har i klubben.

Wok med kylling og peanøttsaus

Grønnsaker, kylling og nudler. Wok er en klassiker blant studentmiddagene. Her med en peanøttsaus som sikrer en spennende smaksopplevelse.

TEKST OG FOTO: Tuva Martine Ambjørseiet

Oppskriften tar 20 minutter og gir 4 porsjoner. Rester er godt til lunsj dagen etter.

Ingredienser:

600 gram kyllingfilet
400 gram eggnudler
1 brokkoli
1 blomkål
3 gulrøtter
Olje til steking
Peanøttsaus:
3 ss peanøttsmør
1 ss soyasaus
½ ss honning
1 ss vann
Saften av én lime

Fremgangsmåte:

1. Lag først peanøttsausen: Rør sammen peanøttsmør, soyasaus, honning, limesaft og vann.
2. Kutt gulrøtter, blomkål og brokkoli i mindre biter. Stek i pannen med litt olje.
3. Skjær kyllingen i strimler, og stek denne i egen panne.
4. Bland sammen kyllingen og grønnsakene. Ha over peanøttsausen.
5. Kok nudlene i et par minutter.
6. Tilsett nudlene med kyllingen og grønnsakene, og bland sammen.

Når Norges aller beste legger opp i lav alder, blir det som regel nasjonalt oppstyr. Vi så det senest med Lucas Braathen i forrige utgave. Foruten å bli nevnt i denne spalten figurerte også saken på *Nytt på Nytt* og i minst tre forsidesaker hos alle de store avisene.

Men har du hørt navnene Torjus Flåtten og Vegard Rikheim før?

Flåtten og Rikheim er den aller beste badmintonduoen i landet og var på god vei mot å representere Norge i OL. Men så var det de pengene da.

Abba synger om hvor fantastisk det er med penger i en rikmannsverden, Flåtten og Rikheim har følt hvor kjipt det er å ha lite. For skal du bedrive idrett på høyt nivå i en nisjesport som oftest forbindes med familieaktivitet på varme sommerdager, da må du gjerne dra litt lenger enn til Tyholt allé.

Duoen, rangert som den 39. beste i verden, håpet å få litt over 100 000 fra forbundet for å dekke reise og lønnskostnader mens de satset på idretten; de fikk halvparten.

Det kan rettes klager til Norges badmintonforbund for å prioritere bredde i stedet for topp, men det burde også rettes klage til selve idrettsforbundet for å konstant prioritere ski eller ball i beinene i stedet for hele spekteret.

100 000 er som en ukelønn å regne for Ståle Solbakken, men det kunne ha gitt oss flere å heie på til sommeren. I stedet får vi se fotballandslaget tape for Skottland og spille uavgjort mot Georgia mens Flåtten og Rikheim tvinner tommer. Fantastisk prioritering.

RØDT KORT OG GULLBALL

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen | ILLUSTRASJON: Kian Nouri

Når vi snakker om Afghanistan, snakker vi sjeldent om sportslige bragder. Det er synd, for alle land fortjener først og fremst å bli bemerket på grunn av noe så banalt og uviktig som idrett.

Altfor mange har lidd i landet som igjen har blitt overtatt av terrororganisasjonen Taliban. Det er imidlertid viktig å huske på at selv om at det fra utsiden kan se håpløst ut, så er det fortsatt mennesker som lever livene sine der. Mennesker som går på jobb, som blir forelsket og som elsker cricket.

For cricketelskerne har nok denne våren vært litt lysere enn vanlig. Ut fra ingensteds tok Afghanistans herrelandslag i cricket verdensmesterskapet med storm,

og det var lenge snakk om både en semifinal plass og drømmemøte mot India.

For de uinnvidde i cricketens gale verden, kan India her sammenlignes med Brasil i fotball: de som tok en engelsk sport og gjorde det til noe eget, noe mer. Skal du se de beste spillerne, det beste laget, da ser du på India. Du og over en milliard indere. Det var altså dette laget Afghanistan var kun fem wickets – poeng – unna å møte. De tapte den avgjørende kampen 244–247/5 mot Sør-Afrika i en kamp som sjokkerte cricket-verden.

Kanskje vant de ikke priser eller medalje i VM, men vår Gullball skal de jammen få.

Noreg lyt taka standpunkt

Raudt, grønt, svart og kvitt vaiar i lufta. Faner frå politiske parti, fagforeningar og andre organisasjonar som viser si støtte. Ungar, vaksne og eldre ropar i kor: «Lat Gaza leva!»

TEKST: Peder Bergset Botten

GENERATION
AFTER GENERATION
UNTIL TOTAL
LIBERATION

ØTT PALES

NEI TIL AP

For tredje gong i haust vert det arrangert demonstrasjon til støtte for Palestina i Trondheim. Laurdag ettermiddag 11. november er Trondheim torg fylt av menneske, plakatar, skjerv og flagg.

Medisinstudent og medlem av Studentar for Palestina i Trondheim, Zuhair Swaid, trer opp på scena og held appell.

Foreldra hans flykta frå Galilea til Syria før han vart fødd. Der vaks Swaid opp i flyktingleir, kor han har budd mesteparten av livet. Som 24-åring flykta han utan familien, først til Tyrkia, så med flyktingbåt til Italia, før han reiste nordover og til slutt enda opp i Trondheim.

– Det er den med størst sjanse for å overleva som lyt reisa fyrst. Mor mi og fire systrer vart att i Syria.

Faren deira er drepne i krigen.

– I Palestina er det veldig sjeldan å treffa nokon som ikkje har mista nokon i krig. Slik er realiteten i krig. Det er det same om born vert drepne i Palestina, Ukraina, Syria eller Afghanistan. Det gjeld òg i Israel.

Han har sympati med alle born og sivile som vert drepne, uansett kvar i verda dei held til.

Vestlege land lyt taka standpunkt

Han tykkjer at han har vorte godt teken imot i Noreg.

APARTHEID: Medlem av Studentar for Palestina i Trondheim, Zuhair Swaid, meiner at den israelske okkupasjonen av palestina er definisjonen av apartheid.
FOTO: Grete Kristiansen Glåmen

KAMPEN HELD FRAM: Det vert arrangert demonstrasjon i Trondheim til støtte for Palestina for tredje gong i haust. FOTO: Grete Kristiansen Glåmen

– Noreg er eitt av dei betre landa når det kjem til å taka imot palestinanar. Dei fleste nordmenn støttar Palestina, retten til ein stat og rettferdig fred. Det visste eg før eg kom hit, og det var ein av grunnane til at eg valde å koma til Noreg, eitt av dei beste vala i mitt liv. Likevel meiner han det er viktig at Noreg gjer meir.

– Noreg og andre land lyt visa kor viktig denne saka er og krevja at USA endrar sin politikk overfor Israel. Israel treng grønt ljøs frå USA for å kunna halda på slik dei gjer.

Ingen varig fred utan rettferdig fred

Swaid trur at det varierer kva haldning nordmenn har til konflikten, og at noko av grunnen er måten media framstiller det på.

– Me som kjempar for eit fritt Palestina, kjempar for folket og har ingenting med Hamas å gjera.

Men han er ikkje overraska over at slike organisasjonar veks fram.

– Kvar dag vert palestinanar drepne, og slik har det vore sidan 1948.

Han støttar ikkje Hamas, men legg vekt på at det er ein naturleg konsekvens av Israel sin politikk.

– Viss Israel hadde respektert Oslo-avtalen, ville me ikkje hatt denne situasjonen i dag, der Hamas står i spissen.

Swaid trur at ein vil kunna sjå mykje klårare kva folket i Palestina eigenleg

ynskjer når ein kjem attende til ein vanleg kvardag og fredstid.

– Det var jo likeins her då Noreg var okkupert. Det var dei mest radikale som stod i spissen mot tyskarane.

Det Israel gjer, er sjølve definisjonen på apartheid, meiner han.

– Dei buset israelanar i ring rundt palestinske byar og i toppetasjane på palestinske blokker. Det israelske forsvaret vernar dei israelske busettarane, medan dei kan skyta på folk med palestinsk flagg.

Han seier at det aldri vert nokon varig fred utan rettferdig fred.

Historisk demonstrasjon

Studentar for Palestina er studentorganisasjonen til Palestina-komiteen i Noreg og har tre lokallag. Eitt av dei vart stifta i Trondheim i november i fjor. Historiestudenten Magnus Barka Hjelle er leiar. Han fortel at dei har vore aktive og vakse mykje det siste året.

– Me har over 100 medlemmar no og dei aller fleste har meldt seg inn den siste månaden.

Dette er den tredje demonstrasjonen dei skal arrangera, og han trur og håpar på rekordstort oppmøte.

– Oppmøtet aukar for kvar demonstrasjon. Sist kom omtrent 700, og i kveld håpar me på kring 1000. Det kan henda at dette vert den største demonstrasjonen for Palestina i Trondheim si historie.

FOTO: Grete Kristiansen Glåmen

I etterkant av demonstrasjonen kan Hjelle fortelja at oppmøtet var rekordhøgt, slik dei ynskte.

– Dette gjekk som me håpte, og me trur det har vore over 1000 oppmøtte.

Norske våpen til Israel

Hjelle er kritisk til at norske Nammo og Kongsberg sel våpendelar som endar opp i Israelske våpen. Han viser til ein artikkel frå 2012, der Amnesty skreiv at Nammo sin teknologi vart nytta under bombinga av Gaza i 2008 og 2009.

– Me tener pengar på å selja delar til USA, som sel våpen til Israel. Slik endar norske delar opp i våpna som drep palestinarar.

Ronny Lie, kommunikasjonsdirektør i Kongsberg gruppen, svarar at dei aldri har eksportert våpen til Israel.

– Me har ein fabrikk i Johnstown i USA der me produserer norskutvikla våpenstasjonar, underlagt norsk patent og norske eksportreglar, sjølv om utføringa skjer frå USA.

Han fortel at våpeneksporten frå Noreg er underlagd strenge reglar, og at dette vert fylgt opp i høyringar på Stortinget, der både industrien og ulike organisasjonar deltek.

Thorstein Korsvold, informasjonsdirektør i Nammo, nektar òg for at norske våpen verd selde til Israel.

– Det er riktig at norske delar vert nytta i einskilde amerikanskproduserte våpen. Men det er eit amerikansk produkt, og om USA òg sel det vidare

til sine nære allierte, so er det deira avgjersle.

Han legg til at kvart enkelt land rår over sin forsvarsindustri og kven dei sel til, og at samarbeidet om teknologi og forsvarsmateriell er ein viktig del av Nato-samarbeidet, som han meiner at Noreg er heilt avhengig av.

Meiner at NTNU er dobbelmoralsk

Hjelle er sterkt kritisk til retorikken til NTNU.

– Rektor snakkar om at me er nøydde til å tilby psykisk helsehjelp til palestinarar. Samtidig samarbeider universitetet ho leiar med Nammo og Kongsberg, som bidreg til å drepa familiemedlemmane deira. Me har allereie studentar ved NTNU som har mista vener og familie i krigen.

Han tykkjer det er dobbelmoralsk å vera med på å laga traume for so å gjeva helsehjelp mot dei.

– Kva med å førebyggja trauma i staden for å kurera dei?

Tor Grande, prorektor for forskning og formidling ved NTNU, skriv at han er bekymra for den humanitære katastrofen på Gaza. Han uttrykkjer respekt for at situasjonen direkte rører studentar ved NTNU.

– Me har ein formell avtale med Kongsberg gruppen om kunnskapsutvikling og sivil forskning, ikkje om våpen. Me hadde diskusjonar kring om me skulle inngå ein avtale med ein våpenprodusent i forkant av avtalen.

NTNU si forståing er at norskproduserte våpen ikkje vert selde til nasjonar i krig. Dei kan ikkje garantera at forskinga og teknologien til NTNU ikkje vert nytta i krig, sjølv om det er meint til sivile formål. Dette stiller universitetet overfor krevjande dilemma.

– Difor må me heile tida gjera vurderingar av avtalane og relasjonane våre til næringsliv, universitet og nasjonar. **UD**

NORSK PROFITT: Leiar av Studentar for Palestina i Trondheim, Magnus Barka Hjelle, meiner at Noreg tener pengar på å selja delar til USA, som sel våpen til Israel. FOTO: Grete Kristiansen Glåmen

AVFEIAR KRITIKK: Kommunikasjonsansvarleg i Kongsberg gruppen, Ronny Lie, seier at dei aldri har eksportert våpen til Israel. FOTO: privat

AMERIKANSK ANSVAR: Informasjonsdirektør i Nammo, Thorstein Korsvold seier at om USA sel våpen med norske delar vidare til sine allierte, er det deira avgjersle. FOTO: privat

HVOR HAR MILJØ-ENGASJEMENTET BLITT AV?

Bærekraft, klima og miljø er vanskelig å komme unna i media, studier og hverdagen generelt – eller?

TEKST: Sofie Bergset Janols | FOTO: Anne van den Hooven | ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

Sommeren 2023 ga oss Hans og en ny global varmere rekord, og 30. november går årets klimatoppmøte av stabelen i Dubai. Likevel sliter miljøorganisasjonene i Trondheim med å nå ut til byens studenter. Flere ligger brakk eller på vippepunktet til å bli det.

Miljø- og utviklingsorganisasjonen Spire har 1400 medlemmer og lokallag ved de fleste større studiestedene i Norge. Styremedlemmene Vilmine Marie Wilberg og Gina Bjelland forteller at Trondheims lokallag fortsatt ikke har kommet seg etter pandemien.

– Spire Trondheim ble helt borte, helt ødelagt av korona. Vi har hørt at det var stort før. Nå er vi tre stykker i styret, som alle har vært aktive siden februar, forklarer Bjelland.

Etter flere forsøk på å bygge opp noe igjen er det i dag en håndfull aktive medlemmer som dukker opp på møter og arrangementer.

– Vi skulle gjerne hatt flere som ønsket å være aktive, bidra med idéer og på arrangementer. Men en merker jo at folk har mye annet å gjøre i hverdagen og kanskje ikke tenker så mye på å engasjere seg i klima- og miljø saker, sier Wilberg.

– Engasjerte studenter finnes sikkert, men de er ganske spredte

På spørsmålet om den generelle trondheimsstudenten er miljøbevisst, dveler de litt, før Bjelland diplomatisk svarer:

– Kanskje vi skal være litt politiske og si at det er vanskelig for oss å uttale oss om, siden vi tydeligvis ikke har klart å komme i kontakt med så veldig mange.

Samtidig vil de ikke sidestille det å ikke være i en organisasjon med ikke å engasjere seg.

– Det er mange måter å være klima- og miljøengasjert på. Du har oss og Framtiden i våre hender, som er organisasjoner, men du har også matdeling og søppeldykking. Det går hånd i hånd, men er en annen måte å gjøre det på.

Hun konkluderer med at det sikkert finnes mange studenter som er engasjerte, men at de er ganske spredte.

Ikke akkurat væpnet revolusjon

Framtiden i våre henders (FIVH) studentlag er derimot oppe og går igjen etter den første koronabølgen.

Miljø- og solidaritetsorganisasjonen er den største i Norge, med rundt 45 000 medlemmer nasjonalt.

Grønn guideansvarlig Maja Angelteit og nestleder Anita Helen Dahlberg har vært med i studentlaget i henholdsvis ett og to år. Dahlberg kan fortelle at antallet aktive medlemmer går noe opp og ned, men holder seg på rundt ti personer.

– Jeg tenker at vi er en litt mild organisasjon. Styrelederen i FIVH nasjonal er også med i sentralstyret i Høyre. Vi er ikke superradikale. Det er ikke vi som går på Debatten på NRK og sier at vi ønsker væpnet revolusjon, sier Angelteit.

Hun mener videre at organisasjonen appellerer til flere fordi den er så bred og favner kampsaker fra olje til matsvinn, rask mote og menneskerettigheter. Dessuten tror Angelteit at det hjelper at organisasjonen har nok folk.

– Jeg tenker at vi gjør det bra fordi vi allerede er aktive. Jeg ble selv med der fordi de var aktive og jeg ikke måtte dra i gang alt alene. Aktivitet trekker folk og fører til en god eller ond sirkel.

Angelteit har bakgrunn fra Natur og Ungdom og merker forskjellen fra da hun selv prøvde å holde ting gående under pandemien. Ofte var hun alene

VANSKELIG Å VERVE: Vilmine Marie Wilberg er én av tre i Spire-styret og forteller at det har vært vanskelig å verve aktive medlemmer.

I EN GOD SIRKEL: Nora Angeltveit og Anita Dahlberg er fornøyde med medlemsmassen og mener bredde i kampsaker og allerede høy aktivitet trekker folk.

BÆREKRAFT PÅ STUDIET: Theodor Frostad Poll, August Hopstad Nykvist og Sigurd Ongstad opplever og er glade for at det er mye fokus på klima og miljø i studiehverdagen.

TRAVEL HVERDAG: Olav S. Bjørlykke tror de fleste studenter er miljøbevisste, men at noe går tapt i en travel hverdag.

om å dra i gang arrangementer og aksjoner i lokallaget.

– Det er veldig, veldig tungt å skulle dra alt alene.

Kampen for oppmerksomhet

I en studentby med 40 000 studenter skulle Angeltveit og Dahlberg gjerne sett flere aktive. Likevel er de enige om at de har en god medlemsmasse, spesielt med tanke på alt annet studenter kan bruke tid på.

– Det er veldig mange studenter her. Men så er det også mange ting du kan

engasjere deg for, som NTNUI, UKA og Samfundet. Det kan være mange som er interesserte i miljøet, men heller bruker fritiden på UKA.

Kampen for oppmerksomhet og interesse er noe de også merker på arrangementer. På en klesbyttetidligere i høst kom det hele 50 personer. Før en lokalvalgsdebatt skulle det derimot iherdig promotering til for å sikre at ikke bare arrangørene møtte opp.

– Jeg tror det handler om mangel på interesse for politikk. Det virker som folk syns det er mer appellerende

å bytte klær enn å høre på politikere, spekulerer Dahlberg.

Tror på de store tiltakene og teknologien

Olav S. Bjørlykke, som går industriell økonomi og teknologiledelse, bekrefter teorien om at trondheimsstudenten bryr seg om miljø, men at studier og andre interesser legger beslag på tid og krefter.

– Jeg tror den gjengse trondheimsstudenten er opptatt av miljø og hvilken virkning det har på verden. Men så tror

LITE SYNLIGE ORGANISASJONER: Helene Lier og Jenny Johansen Klein kan ikke huske å ha sett miljøorganisasjoner gjennom sin tid i Trondheim.

ETTERLYSER ANSVAR: Linnea Östgård mener studenter er miljøbevisste og bryr seg, men at det ofte stopper der.

jeg også at man ikke er så miljøbevisste i hverdagen.

Dette er en kategori Bjørlykke vil plassere seg selv i også. Han utdypet.

– Jeg tror at det er de store tiltakene som kommer til å redde verden. Samtidig mener jeg at vi alle har et visst ansvar for å prøve å ta miljøbevisste valg. Så går nok noe tapt i en travel hverdag, når jeg ikke alltid har det mentale budsjettet til å være miljøbevisst.

Sigurd Ongstad, Theodor Frostad Poll og August Hopstad Nykvist studerer marin teknikk og er enige i at trondheimsstudenten sann generelt sett er en miljøbevisst sjel. Blant annet har

Ongstad bitt seg merke i at det er mye diskusjon om plantebasert kosthold og om Equinors tilstedeværelse under UKA. Miljøorganisasjonene har de derimot sett lite til.

De trekker også frem det er mye fokus på bærekraft i studiehverdagen, og at mange på studiet tenker teknologien de lærer å utvikle, kommer til å utgjøre en forskjell.

– Jeg føler jeg gjør mer for miljøet når jeg lærer ting som jeg kan bruke i fremtiden, i arbeidslivet, sier Nykvist.

Lite eksponert for organisasjonene

Helene Lier, som går samfunnsøkonomi, og Jenny Johansen Klein, som går medievitenskap, kan ikke huske å ha hørt noe om miljøorganisasjoner gjennom årene de har studert i Trondheim. Hadde de hadde vært mer synlige, kunne de vurdert å engasjere seg:

– Hvis det hadde vært nære venner av meg, så kanskje, men jeg tror ikke jeg hadde tatt steget på egen hånd, sier Lier.

Bjørlykke har hørt om noen av miljøorganisasjonene som finnes i Trondheim, men tror en mikks av miljø, vennekrets og tilfeldigheter gjorde at han valgte å engasjere seg andre steder. Han forteller at siden han ikke er brennende engasjert, så har han ikke oppsøkt noe på egen hånd.

– Jeg har ikke blitt eksponert eller blitt prøvd rekruttert til noen miljøorganisasjon mens jeg har vært her, så vidt jeg vet.

– Miljøbevisst? Ja. Ansvarsbevisst? Nei.

– Klimabevisst. Miljøbevisst. Men ansvarsbevisst – kanskje ikke like mye.

Det mener Linnea Östgård om studentene i Trondheim. Statsvitenskapsstudenten har inntrykk av at studenter bryr seg, men så stopper det liksom der. Hun trekker frem vårens Samfundsmøte om Equinor-spons som eksempel:

– Flesteparten sa jo «Nei, vi vil ha Equinor, for da får vi billigere øl». Da tenker man: «Er folk egentlig klimabevisste her? Hva er prioriteringene?», mener hun.

Östgård spekulerer i om studentene med et spesielt miljøengasjement har dratt til andre studiesteder, som for eksempel Ås. Hun vedkjenner at NTNU legger mye vekt på bærekraft og tilbyr relevante utdanninger, emner og forelesere. Likevel føler hun at det er litt halvhjertet.

– Selv om man har de fagene her, så gjør man det kanskje fordi man føler at man må, undrer hun.

Engasjement gjennom studiene

Av miljøorganisasjoner i Trondheim har Östgård kun sett Extinction Rebellion og Stopp oljeletinga. Hun har også hørt at Naturvernstudentene, som er studentlaget til Natur og Ungdom, prøver å starte opp igjen. Tidligere har Östgård vært aktiv i Natur og ungdom, men så langt har hun ikke meldt seg inn i studentlaget.

– Da jeg var aktiv, følte jeg at vi utgjorde en forskjell. Jeg følte at tingene vi organiserte, siden vi hadde så mye medvind, gjorde noe. Så ble jeg litt eldre og måtte velge hvordan jeg skulle strukturere livet mitt videre.

Valget falt på å heller fokusere på klima- og miljøsaken gjennom studiene og å være frivillig på Samfundet. Ved siden av det har hun rett og slett ikke tid.

MED PÅ MYE: Ragnhild Kvist Simonsen er med i fire ulike miljøorganisasjoner og forteller at hun får energi av å være med der det skjer ting.

Et spørsmål om kapasitet

Matvitenskapstudenten Ragnhild Kvist Simonsen har på følelsen at studenter generelt er miljøbevisste.

– Jeg tror de fleste har god kunnskap om miljø og klima og er enige om at det er et stort problem som må løses. Men de er kanskje ikke villige til å ta de ekstra stegene for å bli miljøengasjerte.

Simonsen har ved siden av studiene engasjert seg i Naturvernstudentene og Scientist Rebellion i rundt to år, Greenpeace i tre, og ble for et par uker siden aktiv i Stopp oljeletinga. Aktiviteten i de ulike studentlagene har variert mye i løpet av tiden hun har vært med.

– Jeg startet i Greenpeace og var én av tre som etablerte den frivillige gruppen i Trondheim. Siden det bare tre av oss og vi slet mye med rekruttering, var det ikke kjempemye aktivitet. Litt ble det, fordi vi var veldig engasjerte.

Akkurat nå er den delen av Greenpeace satt på pause, fordi det ikke er kapasitet eller medlemmer til å drive med de prosjektene de vil. Derimot er det fortsatt aktivitet i aktivistdelen av Greenpeace, som blant annet aksjonerte under UKA.

Simonsen tror at kapasitetsproblematikken er mye av grunnen til at Naturvernstudentene også har ligget brakk de siste årene:

– Jeg tror problemet er at man trengte en ledelse. Det var egentlig mange som hadde lyst til å være med i organisasjonen og være aktive, men ingen som følte at de kunne påta seg det ekstra lederansvaret. Og da ble det liksom ingenting.

Får energi av å være sint

I Scientist Rebellion kan hun derimot melde om jevnt over høy aktivitet og godt oppmøte på arrangementer. Det samme gjelder for Stopp oljeletinga.

For Simonsen gir det energi å være med der det skjer ting og å drive med aksjonisme. Hun forteller blant annet om turer til Stavanger og Oslo, om å lenke seg fast og forstyrre morgentrafikken med saktemarsjer.

– Jeg har kjent på frustrasjonen av at ingenting skjer. Politikere snakker og snakker, og de snakker ikke engang om riktige ting, som regel. Da har jeg følt at det gir meg mye mer å bruke kreftene mine på den måten som for eksempel Stopp oljeletinga gjør. Det gir meg

mer energi og håp. Man får vært litt sint og frustrert.

«Hva slags forskjell utgjør jeg?»

Et noe dystert fellestrekk for studentene innenfor og utenfor miljøorganisasjonene er at de alle trekker fram en følelse av avmakt og lite tro på endring. Simonsen trekker frem det samme som en mulig forklaring på laber aktivitet i organisasjonslivet.

– Man har sett politikere snakke og snakke om klima, men ikke gjøre noen ting. Og man har sett klimaaktivister protestere og snakke om dette i årevis, uten at det har skjedd noe. Da tenker kanskje mange: «Hva slags forskjell utgjør det om jeg engasjerer meg?».

Simonsen syns likevel ikke det bør stoppe folk fra å engasjere seg:

– Jeg vil si at hvis man er bekymret for klima, hvis man er bekymra for fremtiden sin, så er det aller beste å gjøre med det, å engasjere seg i saken.

– Og hvis man ikke er det da?
– Da burde man kanskje bli det. **UD**

Kommentar

Kjære Vy, jeg velger å fly

Jeg var i et langvarig, eksklusivt forhold med toget før de slo opp med meg. Nå er jeg på jakt etter hevn.

KJERSTI ELINE STUEN
Journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Eugen Johnsen

I flere år var jeg en ordentlig togentusiast. Jeg satt på Sørtoget i åtte timer og proklamerte at det var billigere per time enn å fly. Å se trærne suse forbi med en overpriset kafévaffel i magen var en del av en lykkelig hverdag. Alt dette forandret seg da jeg flyttet til Trondheim.

Trondheimsstudenter som skal mot vestlandet må nemlig takle både Dovrebanen og Sørlandsbanen, linjer eid henholdsvis av SJ Norge og Go-ahead. Turen utgjør omtrent 14,5 timer

med aktiv reisetid. Bare det alene burde kanskje ha knust togdrømmene mine, men jeg hadde fortsatt håp. Det var før jeg faktisk prøvde å bestille billetter.

Søker jeg opp ruten min på Vy sine nettsider, er det få gode forslag å hente. På flere er byttetiden så knapp at jeg ikke rekker Sørtoget dersom Dovrebanen er forsinket. Ellers får jeg tilbud om å vente i omtrent ni timer på Harebakken bussterminal. Det er nesten som om selskapet vil at jeg skal fly i stedet.

Disse merkelige rutene kunne jeg tilgitt om prisene ble litt snillere for dem som måtte reise i et halvt døgn. Slik er det selvfølgelig ikke. Billettprisene er skyhøye, og det er ikke mulig å kjøpe én billett for hele reisen. Selskapene som har ansvar for toglinjene, samarbeider ikke godt nok. De reisende blir dyttet til side, og sånn kan vi ikke ha det. Vi har også det legendariske konseptet «buss for tog». Mange klager, men jeg synes det er et helt greit alternativ når det arbeides på toglinjene. Det jeg er

uenig i, er at prisene ikke er lavere. Det å sitte i flere timer på tog er ikke det samme som å sitte på en buss. Billettprisene bør reflektere dette.

Dette gjelder også for togene. Som noen som har vært trofast mot tog i flere år, kan jeg fortelle at forskjellene er store. Noen tog er skranglekasser, mens andre gjør reisen til en drøm. Om jeg skal reise i noe som ligner en falleferdig blikkboks og høres ut som et alternativt metalband, bør jeg få noe avslag. Enten det eller så må vi oppgradere togene slik at ingen av dem skråler mens de kjører.

Å reise bærekraftig kan ikke være gratis, men det burde ikke være så vanskelig som det er nå. Mange studenter vil ta toget, men det er ikke rart at de velger fly under slike omstendigheter. Jeg betaler ikke dobbel pris for å sitte i ni timer på en bussterminal i gokk. Selskapene må samarbeide bedre, slik at studenter som ikke bor i Oslo, også kan ta toget hjem.

Kommentar

Hva er klokka? Den er kvart på STRESSA!

Fokus på søvn, skritt og kalorier har kommet som et paradigmeskifte innenfor livsstilvitenskapen den siste tiden. Med smartklokken får du kontroll på alt dette, pluss litt mer. Men er det nødvendigvis en god ting?

JONAS RØISLAND
Journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Tallak Lie

Ved hjelp av smartklokken er en ikke lenger i tvil: «I dag har jeg sovet greit, jeg er passe stresset og jeg har gått nøyaktig 1093 skritt». Halleluja! Hva skulle man gjort uten den informasjonen? Kanskje du kunne sovet bedre og vært mindre stresset? Misforstå meg rett: Det er viktig med mosjon, nok søvn og alt det der. Jeg prøver simpelthen å påpeke at slike dritsmarte klokker kan virke mot sin hensikt. Dog vil jeg i denne kommentaren gjøre som enhver Fox News-journalist med integritet: se saken fra begge sider.

Først og fremst er smartklokker udis- kutabelt et nyttig redskap, særlig for toppidrettsutøvere. For Jakob Ingebrigtsen har nok slike målinger som klokken tilbyr, vært med på å sørge for at hele Norges løpegutt har hatt seierspallen som sin yngleplass. Evigunge Ravi hadde nok heller ikke fått seg til å danse oppå bordet dersom ikke klokken hans hadde sagt ifra om at han hadde overskuddet til det. Disse to ovennevnte er jo imidlertid toppidrettsutøvere, og en kan argumentere for at de derfor har sær stor nytte av klokkene.

Men hva så med oss vanlige dødelige? Det kan absolutt være hjelpsomt at noen som vil gå ned i vekt, kan holde følge med på kaloriene vedkommende forbrenner. Mange glemmer også en utrolig nyttig funksjon smartklokken har, nemlig det at den viser tiden. Smartklokken er et redskap fullt av interessant hverdagsstatistikk, men man må også være observant for et fenomen som kan forekomme dersom man bruker den for meget. Et uhyre sjeldent fenomen for oss mennesker, men som likevel må nevnes: Man kan bli avhengig.

Forleden hadde jeg en koselig, vennskapelig og uforpliktende lunsj med en venninne. Det var med andre ord ingen bakenforliggende følelser involvert. Før jeg fikk tatt min første slurk av den oversaltede blomkålsuppen, begynte imidlertid klokka hennes plutselig å gaule som en måke i kirketiden. «Shit, jeg er jo drit-stresset», sa venninnen min, like rolig i røsten som Snoop Dogg på helgebeseøk til Jamaica.

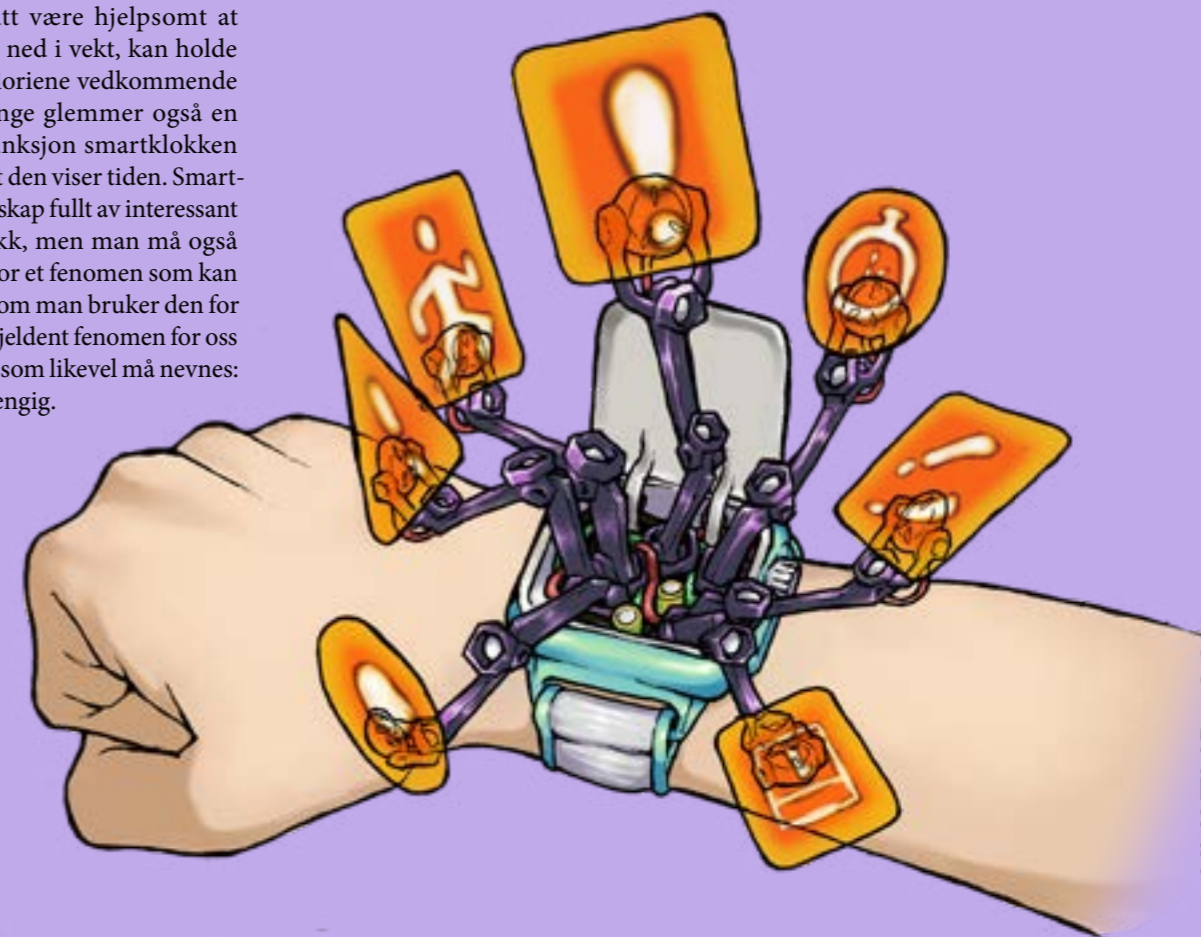
Hvis klokken din forteller deg at du er stresset, selv om du føler deg rolig, eller at du har sovet dårlig, når du trodde du sov godt, hva skal du egentlig med den klokken da? Hva skal man gjøre annerledes? Det kan plutselig ende i en ond syklus hvor du blir mer stresset og sover enda dårligere fordi du får konstante beskjeder fra din dumme smartklokke om at det du gjør, ikke er bra nok.

Det hjelper absolutt ingenting at klokken din forteller deg at du er kjempes- stresset, på grensen til bristepunktet. Man blir jo ikke mindre stresset av den grunn. For at dere som aldri har brukt smartklokke skal forstå, vil jeg illustrere problemet med et annet eksempel. Det er som om du rekker opp hånden i klasserom-

met i niendeklasse på ungdomskolen og sier noe som kommer ut litt feil. Selv om opplevelsen i seg selv gjør deg litt flau, blir det ti ganger verre når klassekameraten din snur seg mot deg og utbryter: «Ble du flau nå?». Da blir kinnene dine like røde som et visst bryllup i *Game of Thrones*.

Smartklokker har jo, slik jeg har presisert som en dyktig journalist med integritet og aktsomhet, sine gode sider. Men husk at du fint kan slappe av i boblebadet uten at det er behov for at klokken din er enig i at du slapper av. Du kan fint danse polka i Tsjekkia uten at du vet hvor mange kalorier du forbrenner. Jeg vil presisere at smartklokken bør brukes med omhu. Vær bevisst ditt forhold til den før vi i fremtiden må se på reklame for hjelpelinjen for smartklokke-avhengige i reklamepausen til *Forræder*.

Men hvem vet, kanskje jeg skaffer meg en selv. De er jo stilfulle og informasjonsrike. Hadde jeg hatt én på meg nå mens jeg skriver dette, hadde den nok sagt fra om at jeg enda ikke har nådd dagens mål for antall skritt gått. Det er jo for så vidt sant. Jeg får gå meg en tur.

– Jeg kunne ikke sett for meg å bo noe annet sted i Trondheim

I en populær studieby som Trondheim er man omringet av studentbyer og kollektiv. Blant alle disse finner man et annerledes alternativ: Singsaker studentehjem.

TEKST: Emma Lykken Gaustad | FOTO: Pia Arntsen

Som nærmeste nabo til Singsaker skole, ikke lange gåturen fra Gløshaugen, står det store, grå huset som 110 studenter kaller «hjem» – i alle fall ut semesteret.

Inne møter vi Sigrid Vig som har bodd her i to år. Hun er 24 år, kommer fra Drammen og går andre året på medisin på NTNU.

Kort tid etter kommer Jo Kolbjørn Slotta og setter seg ned med oss. Han er 23 år, fra Arendal og går tredje året på maskin- og energiteknologi.

I utgangspunktet for gløsing

På «huset», altså Singsaker studentehjem, har han et ganske spesielt verv. Han er det de kaller «husfar.» Til tross for at han flyttet inn i januar i år, har han steget raskt i gradene.

– Jeg gikk jo fra null til hundre på et halvt år, sier han og ler.

Hvordan beboerne har hørt om studentehjemmet, synes å variere en del. Vig forteller at hun har en fetter som bodde på Singsaker studentehjem på 90-tallet.

– Han hadde fortalt mange historier om hvor gøy det var å bo her og oppfordret meg til å søke, forteller hun.

Slotta hørte derimot tilfeldigvis om studentehjemmet på en fest. Han forklarer at han hadde hørt om et lignende system for et studentehjem på Blindern i Oslo.

– Jeg visste ikke at det fantes et slikt system her i Trondheim. Jeg tenkte føkk it, det blir sikkert kjempegøy, forteller Slotta.

Til tross for at en blir kjent med mange andre studenter gjennom studiene, mener Vig at nettverket du får tilgang på ved å bo på Singsaker studentehjem er noe helt annet.

– Her får en mulighet til å bli kjent med mange forskjellige folk fra mange forskjellige studier og i alle aldre.

Med nærhet til Gløshaugen er det for så vidt forståelig at gløsing utgjør flertallet av beboerne på studentehjemmet, men Vig utdyper at det er studenter fra alle campuser og mange forskjellige studier som bor her.

– Det er veldig stor bredde med studier og campuser, men jeg tror nok det er litt overtall av gløsing, sier hun.

Singsaker studentehjem ble i utgangspunktet bygget av nazistene under andre verdenskrig, men ble gjort om til et studentehjem etter krigen.

– Det var vel i utgangspunktet gløsing studentehjemmet var for, spekulerer Vig og Slotta.

Studentehjemmet ble etablert i 1946 og har fungert som det siden den tid.

Trenger kun å bruke penger på alkohol

Ordnningen på Singsaker Studentehjem kan sies å være ganske ulik de fleste andre studentboliger. Her dekker ikke månedsleien kun rom og strøm, men også måltider, blant annet.

De har en kjøkkenstab som lager både frokost og middag. Lunsj og kveldsmat er det også mulig å stelle i stand på kjøkkenet selv.

Når en først kommer til studentehjemmet, starter en med typen rom som kalles et bøttekott.

– Det høres kanskje litt kjipt ut, men det er på omtrent ti kvadrat, forklarer Slotta.

Ansiennitet får en etter å ha bodd på hjemmet en stund, og da er det muligheter for å oppgradere rommet sitt. Det finnes også parhybler, som er ganske store rom.

Slotta går med på å vise oss rommet sitt, da han har husfar-hybelen, som er den største hybelen her.

Vig bor i høyre-ving. Hun har ikke eget bad og må derfor ta i bruk fellesbadene. Hun forklarer at det ikke er sånn at en må bruke det som er nærmeste bad til rommet ditt – en kan gå til hvilket som helst.

Renhold av fellesarealene er også inkludert i leien, i motsetning til det en kan forvente i andre studentboliger.

– Jeg pleier å si at det eneste jeg trenger å bruke penger på utenom leia, er alkohol og bussbillett, forteller hun.

Til tross for at mange av fordelene som nevnes er materielle eller praktiske, påpeker Vig at det beste med å bo her er fellesskapet.

– Jeg føler vi er som en stor familie.

SOSIALT: Jo Kolbjørn Slotta og Sigrid Vig synes det er fint at man alltid har noen å være med

ET SAMFUNN: Jo Kolbjørn Slotta forteller at det er som et eget samfunn på studentehjemmet.

Håndplukket for å sikre god S

På Singsaker studentehjem er det ikke førstemann-til-mølla-prinsippet som gjelder for å få et rom å bo på. Her er det en helt egen utvalgsprosess.

Alle som ønsker å bo på studentehjemmet, er nødt til å sende inn en søknad, og de som får flytte, inn blir håndplukket av «romsjefen».

Vig forklarer at det ikke er noe slags krav om at en må være sosial for å bo her, men påpeker at ettersom det er såpass mange studenter som bor nettopp her, er det kanskje hovedsakelig de som er sosiale som trekkes til studentehjemmet.

– Siden det er mange som bor her og mye som skjer, så er det naturlig at en er litt sosial av seg.

Basert på at det er stor variasjon mellom beboerne, tyder dette på at variasjon verdsettes når nye beboere skal inn. Både gutter og jenter, folk som vil bo her lenge og kort og folk med forskjellige bakgrunner går rundt i gangene her.

– Det er litt av sjarmen, at vi er så forskjellige, uttrykker hun.

Ettersom det er over 100 studenter som bor på huset, er det naturlig at en ikke kjenner alle like godt. Vig forteller at hun uansett kan alle sine navn.

En form for sosial trening

Ved hjelp av regelmessige interne arrangementer for dem som bor på huset, blir de aller fleste godt kjent.

– Det gjør at vi blir en veldig sammensveiset gjeng, forklarer Vig.

I løpet av fire dager i februar og mars skjer det mye på Singsaker studentehjem. Da avholdes nemlig den tradisjonsrike festivalen «Helga».

– Vi pleier å si at Trondheim har UKA og vi på Singsaker har Helga, forteller Vig muntert.

Blant alle arrangementene som finner sted i løpet av denne interne festivalen, er gallamiddag, temamiddag og konsert med eget husband. I tillegg bygges det et stort skihopp utenfor fasaden, slik at det kan arrangeres hoppskirenn.

Mye av det som skjer i løpet av Helga er primært for dem som bor på studentehjemmet, men det inviteres også til en stor fest én av kveldene.

– Vi inviterer rundt 1500 stykker, og da er det er kaos i gangene her, forklarer hun.

Vig forteller at mange ser på Singsaker studentehjem som en slags sekt. De tar seg ikke særlig nær av dette og ler.

– Jeg tror bare vi er glade i hverandre og glade i å være her fordi vi trives så godt, utdyper hun.

Slotta beskriver studentehjemmet som en helt unik bosituasjon.

– Du får ingen annen mulighet til å oppleve noe lignende for resten av livet, sier han.

Til tross for at det alltid er noen å være med, forklarer de at det ikke forventes at en skal være sosial hele tiden.

– Det er for så vidt veldig gode fasiliteter for å være sosial, men det er også fullt mulig å ha alenetid, forklarer Slotta.

Selv opplever han at det å være ekstrovert går i bølger.

– Det er nesten litt sosial trening å bo her, ler han.

Vinkjeller og koserom

I første etasje finner en blant annet spisesal og kjøkken med full kjøkkenstab. Her serveres det frokost, middag og kveldsmat.

Vi får en omvisning i kjelleren, hvor vi går innom de aller fleste rom. Det er så mange rom at det er lett å miste kontrollen på hvor en kom fra og retningen en går i.

Det som kan oppfattes som en uendelig rekke med rom, inkluderer et tekjøkken, hobbyrom, treningsstudio, sauna, malerom, bodega, musikkrom, vinkjeller, mørkerom, hagerom, kontor, kostymerom og koserom.

– Vi har alt en trenger. Egentlig hadde en nesten ikke trengt å gå ut. Det er som et eget sosialt samfunn, forteller Slotta og ler lett.

ULIKT NOE ANNET: Sigrig Vig kan ikke se for seg å bo noe annet sted i Trondheim.

I tillegg er det her en finner vaske- og tørkerommene, samt lager etter lager. Et par sovesaler til utleie har de også her.

Treningsstudioet, som kalles «Krafttraum», ser ut til å ha alt en trenger for en styrkebasert treningsøkt. Slotta forklarer at de har et excel-skjema hvor en fører inn når en skal trene. På denne måten unngår en at alle plutselig trener på samme tid og slipper unna kø til utstyr.

I øverste etasje er det stort sett soverom, men også en stor salong fylt med sofaer og bord. Vig forteller at denne salongen ofte brukes til søndagsfilm, men i eksamensperioden konverteres den til lesesal. Hun utdyper at det ellers er forbudt å gjøre skolearbeid i fellesarealene.

– Det er for at en ikke skal føle stress eller press på å jobbe med skole, fortsetter Vig.

Det er beboerne selv som tar seg av mye av oppussing og vedlikehold. Musikkrommet i kjelleren er ett av de mest nylig oppussede rommene.

De forklarer at det er flere studenter som bor her, som har fagbrev, blant annet elektrikere og snekkere. Dette er til stor hjelp når det kommer til å pusse opp og fikse på ting rundt om i bygget. I tillegg forklarer Vig at alle skal legge inn et visst antall timer med vakt og regi, som er å gå vakter og gjøre vedlikehold.

HAR ALT: På studentehjemmet har de alt man trenger –også eget treningssenter.

Hvordan ser livet på Singsaker Studentehjem ut?

Faste spisetider fører til at en samles for å spise de fleste måltidene sammen. På grunn av mengden studenter som bor her, spiser en allikevel ikke nødvendigvis mat med de samme folkene hver dag, forklarer Vig oss.

– Frokost serveres i matsalen, før de fleste stikker på skolen og i forelesninger før de kommer hjem til middag. Ofte samles en gjerne til toast på kvelden, utdyper Vig.

Slotta ler ydmykt når han forteller at han selv ikke rekker å komme seg opp tidlig nok til å rekke frokost om morgenen.

Vig og Slotta synes å være enige om at det beste med dagene på Singsaker er den tilfeldige hverdags sosialiseringen.

– Og felles prokrastinering av skole, legger Vig til og ler litt.

Uansett når på dagen det er, står det te og kaffe i matsalen som en kan forsyne seg av.

– Det er stort sett alltid noen som sitter et sted som du kan sette deg ned med og ta en kaffe.

Helgene på Singsaker studentehjem er som regel fylt med sosialt opplegg. Om det er interne arrangement eller fester varierer, men det er fast med vaffel

om morgenen på lørdager, og kake og film på søndag kveld.

Vig forklarer at det er alle disse små tingene som gjør Singsaker til et hjem.

– Det er ikke bare et studentkollektiv, men et studentehjem, avslutter hun.

Flere verv enn du skulle tro

Som Studentersamfundet har Singsaker studentehjem et utvalg av studenter med verv som jobber med å drifte huset.

«Utvalget» består av seks beboere som har verv som husfar, sekretær, kosesjef, vaktstjef, regisjef og romsjef.

Det er også omtrent 87 mindre verv, som Slotta forteller kalles «åpmandsverv». I tillegg er alle beboerne nødt til å utføre et gitt antall timer med vedlikehold eller som vakt.

Slotta sitter som husfar dette semesteret og er dermed leder for utvalget.

– Sammen med daglig leder, som jobber her, blir vi i utvalget ansvarlige for den daglige driften av huset, forklarer han.

Men husfar har også ansvar for beboerne.

– Det er nesten vanskelig å definere hva vervet går ut på, fordi du er til en viss grad innom alle områdene.

En konfliktfri sone?

Med 110 studenter som bor tett på hverandre, ser en for seg at det fort kan oppstå uenigheter, men Slotta forteller gledelig at det sjeldent oppstår konflikter blant beboerne på Singsaker studentehjem.

– Som med ethvert samfunn vil det alltid oppstå uenigheter, men da må en bare prøve å håndtere det på en god måte, utdyper han.

En del av jobben til utvalget på Singsaker er å håndtere slike situasjoner. I tillegg har de flere andre støtteordninger på plass for å sikre at beboerne alltid skal ha noen å lene seg på.

– Det er også en studentrepresentant, en «bestefar» og en «moral». Sistnevnte er en helt ukjent person som ingen vet hvem er, som en kan sende mail til om det skulle være noe, forklarer han. **UD**

Bli med og vis solidaritet med Gaza!

Vi utdanner oss for å forme morgendagen, så la oss starte med handling i dag. La oss sammen vise solidaritet med menneskene i Gaza og ta felles avstand fra okkupasjon, vold og krig.

ASTRI ELGETHUN
Leder av Studentersamfundet i Trondheim

ILLUSTRASJON: Gabriel Callanan

Kjære medstudenter! Sammen med studentsamfunnene i Oslo og Bergen ønsker vi å skape en mulighet for studenter og den øvrige befolkningen til å kunne vise solidaritet med og gi støtte til menneskene som lever på Gaza.

Vi inviterer derfor til en kveld fylt med musikk, samhold og solidaritet – Studentenes solidaritetskonsert for Gaza. Vi har samlet artister som skal fylle storsalen, blant dem Kapteinen, Sara Fjeldvær og Daniel Kvammen, for å skape en minneverdig opplevelse med et formål som går langt ut over underholdning.

Som sagt er ikke dette bare en lokal hendelse. Studentsamfunnene i Oslo, Bergen og Trondheim går sammen for å markere solidaritet med sivile rammet av Israels angrep.

Over 11 000 palestinere er drept, inkludert over 4600 barn. Gaza er utrolig tett befolket, andelen barn er høy og å komme seg vekk er for mange tilnærmet umulig. FN rapporterer om 1,5 millioner internt fordrevne palestinere, 23 sykehus som har fått ordre om å evakuere og en befolkning i Gaza som lider under Israels samvittighetsløse blokade. Dette er en humanitær krise, og vi kan ikke være stille. Derfor går alle billettinntektene fra arrangementet direkte til Leger Uten Grenser sitt arbeid i Gaza og områdene rundt som er rammet av konflikten.

Vi ønsker at deltakelsen skal være tilgjengelig for alle. Og alle bidrag, uansett størrelse, vil utgjøre en positiv forskjell. Derfor er billettene til konserten priset slik at flest mulig skal kunne delta og vise solidaritet, uavhengig av økonomisk situasjon. Sammen kan vi sende et kraftig signal om at vi som studenter tar avstand fra krig og drap av sivile, og står sammen for menneskerettighetene.

Jeg oppfordrer deg til å komme, lytte til musikken og engasjere deg i kampen for en bedre fremtid for sivile i Gaza. Om du ikke kan delta på dette, snakk om situasjonen, dra på andre markeringer og vis solidaritet på andre måter. Vi utdanner oss for å forme morgendagen, så la oss starte med handling i dag. Sammen kan vi utgjøre en forskjell.

Nye briller og kontaktlinser.
Vi har studentrabatt!

interoptik
Sjøhaug & Sande

Ths. Angells gt. 22, Trondheim. Tlf. 73 99 04 00

Be our guest too!

Hei, international student in Trondheim!
The student bubble needs you.

KAIA MACLEOD
Thematic Vice President of ISFiT

AURORA KOLSTAD
President of ISFiT

ILLUSTRASJON: Tallak Lie

On tuesday 14th of November 2023, Under Dusken published an article about the difficulties international students face trying to find their place in the student volunteering arena. We noticed that ISFiT was not mentioned in the article, which we found disappointing as one of the largest international initiatives in Trondheim. Including international volunteers has been essential to the outcomes of many ISFiT-festivals and can be for other organisations as well. ISFiT wants you to know: be our guest, too!

International students bring a perspective no other student can offer. When creating a festival where students from all over the world are invited, having cultural sensitivity is key. Our international volunteers are a constant source

of knowledge and also a reminder that the way we do things here in Trondheim, is not always the right way. If you are an international student, keep this in mind, because your mere existence in the Norwegian bubble is a resource, not only to ISFiT.

In our experience, many organisations are afraid that inclusion of those that do not have Norwegian as their first language, will create distance because of language barriers. But all it takes, is a little effort, a few clicks into Google Translate or Chat GPT, and leaders who are willing to emphasize the importance of inclusion and diversity. Being able to work together, seeing language not as a barrier, but as a strength, is rewarding and builds resilient volunteers.

If you are a part of a student organisation in Trondheim, these should all be reasons why you would want international volunteers on your team. Some of the most engaged and resourceful volunteers in ISFiT23 were international students. The efforts are small, but the gains are so incredibly great.

The theme for ISFiT25 is Power, and the goal of our festival is to understand power structures around us. By understanding the dynamics in the volunteering bubble and acknowledging the power that we as Norwegian-speaking students hold, we have the ability to make a difference to all students.

Demokratiet vårt forsvinner

Okkupasjonen av Palestina og undertrykkelsen av det palestinske folk har foregått altfor lenge, og det burde aldri ha begynt.

RAWAN JOUHAR
Student ved NTNU

FOTO: Henriette Løge Norberg
ILLUSTRASJON: Hedda Spro Larssen

Folk har demonstrert nasjonalt og internasjonalt, de har møttes for å stå i solidaritet sammen. Likevel virker det som at regjeringene våre ikke vil høre på oss. Og ikke bare det, i noen land setter de munnkurv på oss. De forbyr oss å bruke vår stemme. Hva skjedde med ytringsfrihet?

Frankrike, Østerrike, Tyskland og enkelte steder i Belgia har forbudt demonstrasjoner som er i solidaritet med det palestinske folket. Hva skjedde med #jesuischarlie? Et slagord i Frankrike brukt i demonstrasjoner for vår rett til å ytre oss, selv om det som ytres krenker andre. Selv om det som ytres kan være polariserende. Retten til å ytre seg er en menneskerettighet. Men demonstrasjoner for å fordømme brudd på menneskerettigheter er å krysse grensen. Å demonstrere for 2,4 millioner menneskers rett til å leve er å krysse grensen, at barn skal få leve. Kan vi da si at Europa fortsatt er demokratisk?

Demokrati kjennetegnes gjennom frie valg, og at hvert individs rettigheter blir ivaretatt. Hvis vi mister ytringsfriheten vår, hva hindrer oss i å miste andre rettigheter? Dette gjelder ikke bare for europeiske land, men Israel også. Israelere som ikke vil i militæret, blir fengslet. Israelere som demonstrerer for våpenhvile, blir truet med å bli sendt inn i Gaza. Israelere som nå står utenfor Netanyahu sitt hjem og krever å få familien sin tilbake, blir møtt med vold av politiet. En meningsmåling viser at mer enn tre firedeler av den israelske befolkningen mener at Netanyahu må trekke seg. Hvis israelere kan fordømme Israel, hvorfor kan ikke du?

Folkemordet i Gaza er noe av det verste som har blitt bevitnet live, med over 11 000 drept, halvparten barn. Men dette folkemordet påvirker også de samme gislene som den israelske regjeringen påstår de vil ha trygt tilbake. Hvordan kan gislene være trygge, når ikke engang FN's arbeidere, leger, journalister eller sivile er det? Våpenhvile er et essensielt krav for å kunne beskytte alle disse menneskene. Dette er noe majoriteten av folk internasjonalt er enig i, men likevel reflekter ikke regjeringene våres dette.

En demokratisk stat skal representere folket, og folket skal kunne påvirke statens valg enten direkte eller indirekte. I det siste har vår innflytelse som folket blitt nektet, selv her i Norge. Demonstranter sto utenfor Stortinget og krevde at Norge skulle anerkjenne Palestina som egen stat. Forslaget ble stemt ned, Stortinget konkluderte med at regjeringen bør være klare for å anerkjenne Palestina, men ikke enda. Norge, som har vært for tostatsløsningen siden starten, har igjen nektet å anerkjenne én av de to statene. Til tross for demonstrantene, til tross for protesten for dette valget, til tross for folkets meninger. Dette valget kommer til å svekke tilliten mellom folk og stat.

Et demokrati kan kun fungere så lenge tilliten mellom folket og staten er der. Men den norske regjeringen beviste til oss at vår stemme ikke er like viktig som USAs utenrikspolitikk. Om alle valg vår stat skal ta, må godkjennes av USA, da er det ikke våre valg som representeres i vår politikk. Hvilket demokrati lever vi i da?

Håper å kunne åpne dørene til lesesalen før jul

Først vil jeg si at vi setter pris på engasjementet deres angående Gunnerusbiblioteket, og jeg beklager de ulempene stengningen av lesesalen og deler av biblioteket medfører.

FOTO: Lene J. Løkkhaug
ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

I sommer måtte deler av Gunnerusbiblioteket stenges etter en alvorlig sikkerhetshendelse. Dette gjelder også de nylig oppussede lesesalsplassene, og vi forstår at dette er frustrerende.

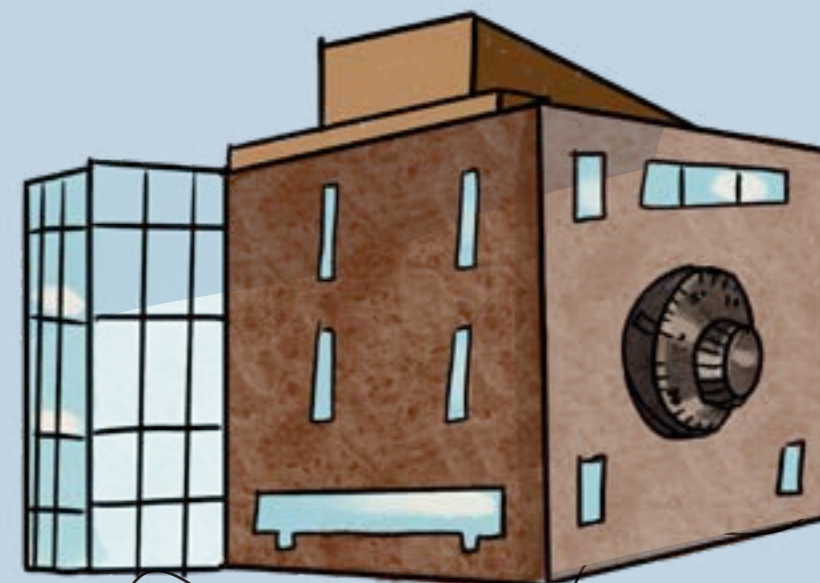
Etter hendelsen bestilte vi en uavhengig kartlegging og gransking av sikkerheten ved lokalene våre fra Safe Tec, og denne mottok vi for kort tid siden. Den anbefaler oss å gjennomføre en rekke tiltak. Noen av disse er mer omfattende, som for eksempel at det kan bli nødvendig å bygge om lokalene våre, mens andre tiltak er lettere å gjøre noe med.

Vi skal gjøre vårt beste for å informere om fremdriften underveis og håper å kunne presentere en tidsplan for gjenåpningen så snart som mulig. Førsteprioritet for oss er å få åpnet lesesalen.

Inntil da vil jeg oppfordre dere til å benytte andre bibliotekstjenester, inkludert bestilling og lån av faglitteratur fra våre andre biblioteker. Bibliotekets ansatte er tilgjengelig for rådgivning og veiledning, dette både fysisk i bibliotek-

ene og via våre digitale veiledningstjenester. Det vil bli satt opp ekstra lese-plasser i eksamensperioden, noe det blir gitt informasjon om på Innsida og via nettsidene til NTNU.

Vi er fullt klar over betydningen av Gunnerusbiblioteket for studenter og ansatte, og vi jobber for å redusere negative konsekvenser ved å fortsette å tilby dere bibliotekstjenester og faglitteratur på best mulige måter.

Idealistene i Olavshallen

Litt bortgjemt i Olavshallen, mellom kaféer, mathall og konsertarena, ligger Cinemateket som en stadig mindre skjult perle. En liten kinosal med mye karakter, som de siste årene har sementert sin rolle som senter for filmkunst og -historie i Trondheim.

TEKST: Elias Ward Heimdal | FOTO: August Grøstad

ANALOGT: Ved Cinemateket vises det fortsatt filmer på 35 millimeter film.

I området utenfor kinosalen er veggene dekket av filmplakater fra ulike æraer. Hver plakat hvisker om en annen tid og inviterer en inn i en verden av ubegrensede fortellinger. Cinematekets fasade formidler utvilsomt dens formål og misjon. Forbi et serveringsområde og inn en dør finner man en litt beskjeden kinosal med 45 plasser. Beskjedent for noen, mens for andre resultatet av mange års arbeid med å bringe et unikt kulturtilbud til Trondheim. Bak arbeidet står blant annet daglig leder i Cinemateket Trondheim, Svein Inge Sæther.

Viser et bredere spekter

I en verden med et enormt påfyll av ny film forteller Sæther om viktigheten av å kunne være et slags oppslagsverk for filmhistorien.

– Det gjør at vi sitter igjen med den kunstneriske essensen som vi håper vi klarer å vise frem. Det vil si de største klassikerne, de viktigste filmene fra forskjellige land og tidsperioder, sier han.

I kontrast til den kommersielle kino-bransjen, som arbeider med store distribusjonsselskaper, utforsker Cinemateket en bredere horisont.

– Vi kan gå videre ut og skaffe filmer fra nesten hvilket som helst land i verden, direkte fra filmprodusenter eller distribusjonsagenter. Vi er derfor ikke bundet til den nasjonale bransjen i den forstand, sier Sæther.

Tar vare på tradisjoner

Bak i kinoens kontrollrom står teknisk ansvarlig Torbjørn Grav og spoler opp en 35 millimeter film. Cinemateket holder tradisjonen i live ved å fortsatt vise filmer på det analoge formatet. Mange av de analoge filmene som vises, er hentet fra Nasjonalbibliotekets hovedlager i Mo i Rana, hvor det ligger en skattkiste med 10 000 utenlandske analoge filmer. Sæther beskriver det som en gave å ha et slikt arkiv, men også et ansvar knyttet til å kunne presentere filmer på den måten de ble laget og sendt ut i sin tid.

– Det er litt av kjernen i å være et cinematek. Den store fordelene med å ha sin egen kino er jo at vi kan installere det utstyret vi trenger for å kunne håndtere både analog film og de digitale kopiene, mener Sæther.

For selv om Cinemateket bevarer mye av den særegne estetiske opplevelsen som kommer med analog film, beveger de seg også med tiden.

– Vi har fulgt den teknologiske utviklingen og også blitt en digital kino. Det er ofte å foretrekke fordi mange filmer trenger å restaureres. De kan trenge grundig faglig arbeid for at de skal kunne vises frem slik de egentlig så ut, forteller Sæther.

Motstandsdyktig kinobransje

Med digitaliseringen av verden dukker det stadig opp dommedagsprofetier om kinobransjen. Sæther omtaler Cinemateket flere ganger som noe som er litt på siden av bransjen og ser inn. Han beskriver det som å være beskyttet fra de store markedstrendene som beveger det kommersielle systemet.

– Det er veldig heldig for oss. At vi først og fremst kan konsentrere oss om det kunstneriske og kulturelle innholdet.

Sæther legger likevel ikke skjul på at alle blir berørt av seervaner.

– Det er en utfordring å finne veier ut til folk og gjøre oss relevante og interessante når man da, i gåseøyne, likeså godt kan sitte hjemme, legger han til.

Cinemateket virker å være et slags praktkeksempel på kinobransjens motstandskraft. Der de tradisjonelle kinoene hele tiden jakter på og presenterer det helt nye, understreker tilbudet til Cinemateket essensen av kinoopplevelsen. Med filmer som ofte er tilgjengelige på strømmetjenester, drar Cinemateket fortsatt folk ut av hjemmene sine.

– Den sosiale faktoren er veldig sterk. Det er hele den kollektive opplevelsen og den konsentrerte måten å oppleve noe på, som det å sitte å se rett frem mot et stort lerret. Det tror jeg ikke vi kan tape noensinne, forteller Sæther.

Han legger kjapt til:

– Og så skal det ikke mer til enn at plutselig kommer en film om ham som fant opp atombomben og en film om en dukke samtidig – da er det full fest. En slags kulminering av evnen kinoen har til å overleve.

HISTORIE: På veggene i Cinemateket henger plakater fra mange tiår med filmer.

STOLT: Svein Inge Sæther viser stolt frem sitt cinematek.

Blitt allemannseie

Selv om gjengen i Olavshallen fortsatt står litt på kanten av bransjen, mener Sæther at de på tross av at Cinemateket kan oppfattes som litt nisse, trekker til seg gjester fra stadig flere samfunnslag.

– Vi går ikke rundt og innbiller oss at vi skal treffe alle. Vi vil gjerne nå ut til noen av alle. Jeg tror det finnes en filminteresse i alle samfunnslag som vi kan gi noe til, sier Sæther.

Tidligere kulturredaktør i Under Dusken, Helge Isdal, skrev i et av sine reisebrev at han «var på Cinemateket før de pussa opp og ble allemannseie». Sæther mener det er et poeng i det at man ofte må inngå kompromiss med litt av identiteten sin når man skal utvikle seg.

– Hvis du pusser opp og blir streit, så er det folk som husker at det var litt mer edgy. Samtidig er det viktig for oss å hele tiden heve kvaliteten og opplevelsen til folk og ikke gå på akkord med noe av det som vises på lerretet, forklarer Sæther.

God kulturpolitikk

Selv om Cinemateket nå er blitt «allemannseie», er Sæther tydelig på at de ikke er nødt til å ta kommersielle hensyn. Cinemateket er i den forstand en idealistisk stiftelse, hvor kunsten får lov til å stå i sentrum. Han forklarer at offentlig støtte og god kulturpolitikk selvfølgelig er viktige komponenter for å få dette til.

– Det er utrolig godt å oppleve at politikere synes det er viktig, og at det er noe som skal tas vare på og bygges opp. Den

friheten og sikkerheten vi har oppnådd de siste årene, har ført til at vi faktisk kan ha nok folk på jobb, og at vi kan drive vår egen kino, sier han.

Takket være innsatsen bak Cinemateket er det blitt til mer enn bare en kino; det er et møtested for kunst, kultur og fellesskap. Oppskriften på suksess ligger ikke bare i deres evne til å bevare fortiden, men også i kapasitet til å engasjere seg i samtiden og se mot fremtiden. Tydeliggjort ved å være første kino i Trondheim med egen bar.

– Vi har i hvert fall fått til å skape et sted hvor man kan henge litt etter filmen. Eller bare henge her selv om man ikke skal på film. Litt kontinentalt, oppsummerer Sæther. **UD**

Kommentar:

Nei, jeg vil ikke ha flere venner

Kristoffer Ramsøy
Fredriksen
Journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Natalia Sokolowska

Det dukker opp et varsel på telefonen.

Er det noen som har sendt meg en melding? Har et lag jeg følger, skåret? Er toget mitt forsinket (igjen)?

Nei, det er Snapchat som lurere på om jeg vil legge til noen jeg ikke har snakket med siden 2016 (igjen). Jeg beklager, han var en hyggelig fyr og vi kom godt overens, men jeg kan ikke riktig forstå hvorfor i alle dager jeg skal begynne å sende ham bilder av at Tyholtårnet forsvinner i tåken ut av det blå.

Flere ganger om dagen prøver de seg, gjerne med de samme folkene. Om og om igjen må jeg si at nei, jeg har ikke lyst til å være digital venn med min mors kollegaer. Snapchat er ikke den eneste som gjør dette; nær sagt alle sosiale medier maser i det evinnelige om å importere kontakter eller sende forespørsler basert på felles venner. Du er aldri mer enn syv steg fra hvem som helst på jorda, så om jeg fortsetter å legge til venners venner og venners venners

venner, har jeg snart Lukasjenko som Snapchat-venn som sender bilder av seg selv på ishockeybanen med Putinvodkaen sin.

Omtrent like ofte som det er lemenår, kan det komme et skikkelig godt forslag, en gammel amerikansk venn du har mistet fullstendig kontakt med etter Skypes forutsigbare død, dukker plutselig opp i listen av forslag. Men tingen er at det hjelper lite når tidsforskjellen er syv timer og du ikke lenger har mulighet til å sitte oppe til klokken tre. Det var jo livet som kom i

veien for kontakt, ikke dødsfallet til et sosialt medium.

Dersom alt dette evinnelige maset for én gangs skyld leder til en koselig kveld hvor man tar opp igjen kontakten med en gammel bekjent, må man fremdeles tilbake til å fjerne varsel på varsel dagen etter. Påminnelser som egentlig bare presterer å minne deg på hvor dårlig du er til å holde kontakt med folk som betydde noe for deg, folk du gjerne skulle snakket med fortsatt, men som på grunn av distanse og tid har blitt vanskeligere å få tak i.

En slik opplevelse, koselig som den er, gjør fort at en vegrer seg for å gjøre noe lignende igjen.

For hva er poenget med å ta kontakt om man bare skal passere hverandre som to skip i natten? Da er det like godt å bare minnes den tiden man hadde, og ikke den tiden som har gått.

GI PLASS: Lindeberg ønsker at det skal være mer rom for det sårbare, også for menn.

En ettermiddag på Rosendal teater møter vi scenekunstner Katja Brita Lindeberg og hennes medskuespillere Benjamin Lønne Røsler, Joakim Thrane og Per Magnus Barlaug. Gjennom flere år har Lindberg forsket og lekt med idéen om en teaterforestilling om hva det innebærer å være mann.

Når det jeg egentlig vil er at du skal holde rundt meg er basert på 30 dybdeintervjuer med menn i ulike aldre. Forestillingen er skrevet, regissert og delvis spilt av Lindeberg. Det var viktig for henne å være med i forestillingen.

Hva innebærer det egentlig å være mann?

Uansett hvilken gruppe man tilhører, så er vi til syvende og sist mennesker, alle sammen.

TEKST: Christian Tryen Ryssdal | FOTO: Matias Straume Mørland

Manipulert guttastemning?

Forestillingen finner sted i en klassisk mannehule, hvor tre menn skal utforske ulike mannskisjéer, som konkurranse og guttastemning, samtidig som de tar for seg utfordringer ved det å være mann. Ved siden av mannehulen er det et kontrollrom med én kvinne som observerer og kommuniserer med mennene via video.

Lindeberg håper at hun og gjengen hun har laget forestillingen sammen med, kan si noe om hvordan det er å være mann med bruk av både humoristiske og alvorlige virkemidler.

– Det er en forestilling med mye humor, og vi er i en veldig klisjéfull scenografi. Det er en blanding av de utrolig ekte og fine tekstutdragene fra intervjuene og det helt koko og absurde.

Til tross for at store deler av stykket har en humoristisk vinkling, er hun ikke ute etter å trække på noen tær.

– Jeg lager ikke dette for å ta menn. Jeg ønsker at det skal være større rom for alle mennesker. Vi snakker mer og mer om ulike minoriteter og representasjon, men mannen blir kanskje litt glemt.

Hun forteller at forestillingen stiller spørsmål ved hvordan det er å være ham som ofte beskrives som en majoritet, og som det er knyttet forventninger til.

Kjønner du hva jeg mener?

Omtrent alle forestillingene Lindeberg har laget, har hatt et kjønnsperspektiv, basert på samfunnets syn og normer knyttet til kjønn.

– Kjønnnet ditt er det første du kategoriseres ut fra når du blir født, og så puttes du inn i andre samfunns kategorier etterhvert. Kjønnene våre er kanskje den kategorien som er med å prege oss mest. Enten kan du leve opp til forventningene og normene knyttet til kjønnnet ditt eller så bryter du, men jeg tror alle på én eller annen måte må forholde seg til det.

Ved å bruke kunstneriske virkemidler sammen med forskning mener Lindeberg at man kan dekke flere perspektiver og vinklinger.

– Du trenger ikke ha lest tusenvis av teoribøker om kjønn og sosiologi. Du får den kompleksiteten uten å sette fire streker under svaret, fordi de jeg har intervjuet, har sagt helt forskjellige ting.

Hun er glad i vise flere sider av mennesket i sine forestillinger. Mannen kan være alt: god, slem, barnslig, klok, overgriper og offer.

– Det er ingen av oss som er utelukkende gode mennesker. Vi er komplekse. Vi har også mørke sider. Vi er aldri enten eller. Vi er så sammensatte at vi også blir ganske komiske når vi kaver rundt i livet.

Ukjønnt lende

I 2018 lagde Lindeberg sammen med sin kollega Madeleine Nilsen *Bare en våt munn*, som er en tilsvarende forestilling, basert på intervjuer med kvinner. Etter at forestillingen ble fremført, var hun klar på hva det neste prosjektet skulle handle om.

– Det ble veldig naturlig at den neste forestillingen måtte handle om menn. Så det blir på en måte oppfølgeren, men hvordan skulle jeg gjøre det som dame?

Gjennom intervjuene har Lindeberg fått komme nær mennene. Hun forteller at hun har fått høre om alt fra ensomhet, angst og savnet etter venner til kroppskomplekser og usikkerhet. Det å kunne stille spørsmål fra utsiden tror Lindeberg var en fordel da hun intervjuet mennene.

– Jeg er ikke så truende, lite dømmende og veldig interessert i sårbarhet, som jeg opplever at det ikke alltid er så lett å uttrykke. Det har gjort at mange av mennene jeg har snakket med, har følt at de kan dele personlige ting med meg.

Et spørsmål uten svar

– Hva innebærer det egentlig å være mann?

– Ja, det er kjempekomplekst, for hva er det for noe, åpner Lindeberg. Skuespiller Røsler fortsetter:

– Jeg har ikke reflektert så mye over det før heller. Nå har vi blitt konfrontert med det av Katja; det at vi er menn, at vi er en «gruppe». Jeg har gått rundt hele livet og tenkt at jeg er meg, uten å forholde meg til noen kategorier utenfor det.

Som forberedelse til stykket har skuespillerne blant annet vært på mannskonferanse i Berlin og deltatt på dragkingworkshop, som handler om hvordan man spiller mann på scenen. Skuespiller Thrane forteller at dette var en sårbar prosess.

– Hvis man skal trenes og instrueres i hvordan det er å være mann, når man selv er det, det er en sårbar greie, og så fra en kvinne. Det er en veldig viktig dimensjon her. **UD**

SE OG LÆR: Forestillingen følger også med en kvinne som observerer og kommuniserer med mennene, spilt av Lindeberg selv.

MANNEHULE: Forestillingen finner sted i en klassisk mannehule

KONKURRANSE: En gjenganger i forestillingen er menns konstante jag etter konkurranse.

Hjelp, vi må på flyplassen!

Fly hjem til jul? Du er herved velsignet med en hjelpende oversikt over mennesker du kan møte på flyplassen og hvordan du skal takle dem.

TEKST: Nora Lerkerød Alnes | ILLUSTRASJON: Hedda Spro Larssen

Etter uværet Hans har skadene på togsporene sørover gjort mang en togstudent til flystudent. Det er lett å forstå at folk som skal hjem til jul i Oslo og omegn, ELSKER å kunne fly rett hjem til mors favn på under to timer, men en slik luksus kommer med laster. Nemlig flyplassen og alle dens underlige skikkelser.

Forretningsmannen

Folk på jobbreise er virkelig flyplassens bærebjelker. Disse ser du oftest før sikkerhetskontrollen, men aldri etter, da de har både eksklusiv fast-track og lounge. Disse kan gjenkjennes på stresskofferter og matchende sko,

mobiltelefon i øret og nypresset skjorte. Det mest overraskende med disse skikkelsene er hvor kjapt de klarer å gå i dress-sko. Har de egentlig tid til å vente på flyet? Muligens ikke. Om du er så heldig at du sitter ved dem på flyet, vil du oppleve en behagelig flytur til den rolige summingen fra tastaturet på macen, der de forbereder e-postene som skal sendes det øyeblikket flyet lander.

Gjør: Spør dem om visittkortet deres.

Ikke gjør: narr av visittkortet deres. Om de begynner å snakke om Huey Lewis and the News: LØP!

Øl-onkelen

Må ikke forveksles med taxfree-pappa, han vil bare kjøpe med seg kvoten og dra hjem. Øl-onklene sitter på O'Learys med en bayer i hånden og blikket mot tv-skjermen. De kan gjenkjennes på én av to måter: enten som fullstendig avslappede typer med plass til to-tre glass øl til, avhengig av hvor godt laget spiller, eller de fanatiske fotballtilhengerne du tror stakk til flyplassen kun for å oppleve guttastemming. Kan man kastes ut av et utested om det er på flyplassen? Kan man kastes ut av flyplassen på grunnlag av fyll? Og hvorfor har de så god tid, hvor skal de hen?

Gjør: Nikk, smil, skål med egen øl.

Ikke gjør: La deg lokke med. Grøtfeylla med trønderpappaer på et sted med flere sikkerhetsvakter enn Barmuda søndag klokken 13? Nei, takk.

Småbarnsfamilien

Mathilde (2) og Aksel (4) har aldri vært på flyplassen før, og det virker som foreldrene deres heller ikke har det. Dette er vanligvis en gruppe på tre til seks personer og kommer som en pakkeløsning. I denne pakken får du: én til to stressa foreldre som må styre med

bagasje, holde ett barn på armen og ett på leggen og ha kontroll på fem pass og sikkert sju matpakker. Du får også: full oversikt over navnene til barnene da de ropes etter hele jævla reisen. Hvis du er heldig, kan du observere foreldre som har gitt fra seg all kontroll og leser avisen uforstyrret mens barnet søler jogurt over seg selv og andre.

Gjør: Hold deg ti meter unna til enhver tid.

Ikke gjør: Frik ut om du får et barn sittende ved siden av deg på flyet. Du er helt sikkert vaksinert mot alt som finnes i nesen deres.

Studenten (som fremdeles har eksamen)

Vi har alle sett dem, og de færreste har forhåpentligvis vært dem. De som har eksamen etter 20. desember, men som insisterer på å reise hjem for å rekke bygdekorets årlige julekonsert. Disse kan gjenkjennes med støydempende headset, kulepennmerker i munnviken og øyne som desperat

leter etter nærmeste stikkontakt. Disse trenger en god klem og masse lykke til på exphil. Kanskje de til og med spør flyvertene om de vil diskutere det kantianske prinsipp.

Gjør: Gi medfølelse smil mens du ser tårene trille nedover kinnene på de stakkars 20-åringene som bare vil ha pepperkaker og gløgg.

Ikke gjør: Tørk de tårene. Intimsoner eksisterer fortsatt.

Gutta på tur

Guttaklubben på tur har nettopp fullført videregående, militæret eller første indøk-eksamen, eller så girer de seg opp til russetiden. Disse gruppene trenger ikke være menn, men det er oftest dem du legger merke til. Gutta skal komme seg fort gjennom sikkerhetskontrollen, og bruker enhver anledning til å koddde og drite ut hverandre. Om du ser dem på vei til reisedestinasjonen, har gutta masse energi og livsglede. Om du møter dem på vei tilbake, kan de lett forveksles med zombier.

Gjør: Ta gruppebildet deres om de spør deg om det.

Ikke gjør: Bli med på drikkekonkurranse. Dette er profesjonelle utøvere, og du kommer ikke til å vinne.

DE 23 BESTE ALBUMENE FRA 2023

Tradisjonen tro har musikkredaksjonen stemt over, kranglet om og kommet frem til de mest spennende albumene fra året.

Som tidligere år kan også musikkåret 2023 by på mye godt. Der det er lett å rote seg bort i en labyrint av utallige utgivelser, har musikkredaksjonen igjen navigert oss gjennom en rekke album og kommet frem til de 23 vi anser som de beste. Listen kan by på alt fra amerikansk pop til japansk minimalistisk ambient og trøndersk deathdoom. Dette tradisjonsrike samarbeidet innad i redaksjonen er noe vi på alle måter ønsker å dele med dere, kjære lesere, i Under Dusken.

– Even Kaushik, musikkredaktør

Caroline Polachek – *Desire, I Want To Turn Into You*

Amerikanske Caroline Polachek, som kanskje er mest kjent for låten «So Hot You're Hurting My Feelings», sparket tidlig fra seg i februar med utgivelsen av *Desire, I Want To Turn Into You*. Til tross for at *Desire* kom ut tidlig på året, står det igjen som ett av de absolutt beste pop-albumene fra 2023. Albumets semi-eksperimentelle produksjon og Polacheks akkurat passe varierte stemmebruk gjør albumet særdeles tilgjengelig for enhver, samtidig som *Desire* også har flere spennende elementer for å tilfredsstille de mest ihuga musikknerdene. Sjangerspriket mellom låter som på den flamenco-inspirerte «Sunset» og den bassdrevne, nesten dystopiske «Smoke» er gigantisk, men passer likevel helhetlig godt inn på albumet. *Desire, I Want To Turn Into You* er simpelthen et 45 minutter langt lydlig behag.

– Even Kaushik

FOTO: Perpetual Novice

FOTO: Universal Music Norway

Cezinando – *Sprengkulde*

Cezinandos femte album *Sprengkulde* er et halvtimes mesterverk, og på samme bølgelengde som tittelen er albumet kaldt, hemningsløst og knallhardt. I åpningslåta synger han «Nå leker vi med helt nye regler» – artisten markerer at vi kan vente oss noe nytt. Cezinando tar en ny retning, og der vi på *Noen ganger og andre* og *Et godt stup i et grunt vann* tidvis fikk se en mer pop-vennlig Cez, virker dette albumet som en hunger etter noe nytt og mer søkende enn popballader, noe han ikke lenger trenger å bevise at han mestrer. Musikken er mer innviklet enn tidligere, med et svært detaljrikt og tidvis tekno-inspirert lydbilde fremkalt av sin faste produsent Ole Torjus Hofvind. I kjent stil har tekstene mye selvironi og symbolikk, og på albumet fremstår han selvransakende idet han skildrer sitt kontrastfulle image. Albumet markerer en ny æra for Cezinando, og *Sprengkulde* er definitivt ett av årets beste album, et album som reetablerer artisten som en av gigantene i norsk musikk.

– August Alver Solli

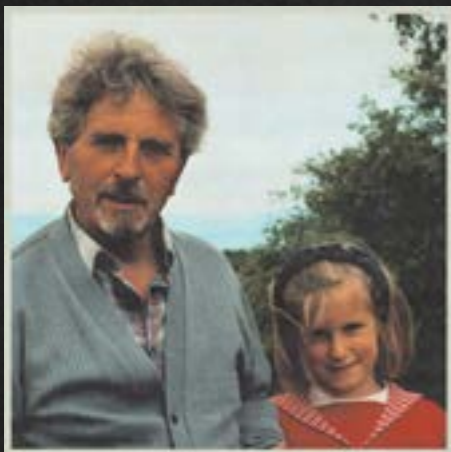

FOTO: Warner Music Norway

Susanne Sundfør – *Blómi*

Seks vårer har passert siden sist Susanne Sundfør var plateaktuell. Siden da har Sundfør og co pleiet det vakre prosjektet som har blitt *Blómi*. Det er åpenbart at Sundfør står i en særklasse hva gjelder låtskriving, og hun har med dette albumet skapt noe av det fineste materialet hun har gjort, til dags dato. På harmonisk vis flettes en rekke uttrykk sammen i en helhetlig fortelling som søker å si noe mer om oss selv med naturen som bakteppe. Det er nemlig harmoni som er stikkordet etter å ha hørt gjennom *Blómi*. Lydbildet på albumet er ett man raskt forsvinner inn i, der det organiske får stort spillerom og bygger opp under albumets tematikk ved hjelp av fuglekvisper og mystiske meditasjoner om livet. Albumet yter også en personlig nerve med innspill av tekster fra både familie og venner. *Blómi* er med andre ord et svært allsidig album som rommer nye og gir fra seg nye hermeligheter ved hver lytting.

– Simen Almaas

Yussef Dayes – *Black Classical Music*

Solodebuten til den britiske trommeslageren Yussef Dayes forteller om oppvekst og tilhørighet. Om Windrush-generasjonen som etablerte seg i England, alt de tok med seg og alt de la igjen. Om å være kompromissløs og finne sin stemme. Om å se neste generasjon vokse opp i den nye kulturen man har vært med på å forme. Og alt blir fortalt nærmest uten ord. Dayes lyriske trommespilling, like følsom som den er eksplosiv og satt i kontekst av et knippe strålende musikere, blir til Black Classical Music. Moderne jazzmusikk preget av å ha blitt til i et flerkulturelt London. Musikken er blant annet inspirert av soul, funk, reggae og annet man hører på britiske dansegulv, med dype røtter i tradisjonen uten å mangle modernitet. Dette albumet er lett å la seg rive med av og er uten tvil blant årets beste.

– Simon Thingnes

FOTO: Warner Music UK Limited

Armand Hammer – *We Buy Diabetic Test Strips*

Billy Woods og E L U C I D, bedre kjent som den abstrakte hiphop-duoen Armand Hammer, er ute med sitt sjette album *We Buy Diabetic Test Strips*. På albumet går Armand Hammer i en enda mer abstrakt og eksperimentell retning enn de har gjort på tidligere album, men med den samme dystre tematikken. JPEGMAFIA er kreditert med produksjon på låter som «Woke Up and Asked Siri How I'm Gonna Die» og bidrar til albumets industrielle og futuristiske lyd. Samtidig som albumet kan virke dystert i starten, balanseres det med mer energiske låter som «The Gods Must Be Crazy». *We Buy Diabetic Test Strips* er et urovekkende album og et absolutt høydepunkt innen abstrakt hiphop.

– Andreas Johnsen

FOTO: Fat Possum Records

FOTO: United Masters LLC

BigXthaPlug – *AMAR*

BigXthaPlug er «the second coming» av ekte Texas-hiphop fra tidleg 2000-tal. Her får du ei knalldjup stemme, artige vokalendringer og leikne samples. *AMAR* er albumet som i år har gjort at Texas-rapp har halde seg oppe blant eit hav av album som er altfor lange og får deluxe-versjon veka etter slepp. BigX har så mange signaturar på låtane sine at han set seg som eit ikon etter første lytting. Kos deg med denne.

– Magnus Sandvoll

Jelassi – *dom har bara gett mig ett namn*

I år slapp svenske Jelassi endelig debutalbumet *dom har bara gett mig ett namn*, som er et svært imponerende og personlig prosjekt. Hun rapper om livet som løvetannbarn og varierer mellom tung tematikk og lekne mellomspill. Jelassi skildrer oppveksten i Farsta på «södra Stockholm sida» og spør seg: «Hvem er Fatima?», som sikter til rapperens fornavn. Vi blir kjent med Jelassi, eller Fatima, gjennom elleve låter med beskrivelser av tøffe erfaringer fra barndommen og refleksjoner som voksen, og som preges av en balanse mellom alvor og humor. Singelen «balans (va händer fatima!!?)» er knallhard og utvilsomt én av albumets beste, der Jelassi demonstrerer hvor dyktig rapper hun er. *dom har bara gett mig ett namn* er et originalt og velprodusert rappalbum som definitivt er ett av 2023's beste.

– Idunn Ødegård

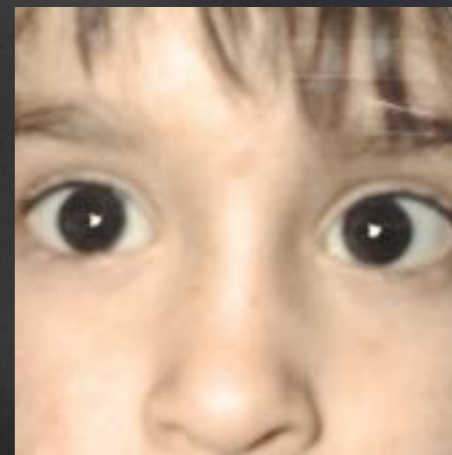

FOTO: AKHI

FOTO: Just In Time Ent.

Rambow – *Mager Men Metter Mager [BONUS]*

Det første som fanga med *Mager Men Metter Mager [BONUS]*, var produksjonen. JNS og Tommy Tee har laga G-Unit-type instrumentalar som er betre enn det G-Unit sjølv hadde då dei var aktive. Frå konserten til Rambow på Trondheim Calling i forkant av skiva har eg visst at han er ein av dei beste live-rapparane i Noreg. Sidan då har han gjort det jævlig stort med artige linjer som er drivne av at han er ung og heilt latterleg energisk. Faens bra.

– Magnus Sandvoll

HiTech – DÉTWAT

King Milo, Milf Melly og 47 Chops dannet ghettotech-gruppen HiTech etter at de fant ut at de hadde ligget med samme dame. En morsom historie, men muligens også den beste måten å beskrive deres musikk på: Uanstrengt, morsom og kåt energi blandes i én-til-én-forhold med genuint imponerende og kreativ musikkproduksjon. Gruppen leverer i løpt av 28 intense minutter elektronisk hiphop ispedd kreativ sampling, engasjerende rytmer og lettis lyrikk. Med låter som «ZOOTED», «CLAP THAT AZZ» og «POCKETPUSSY» er resultatet én av de artigste lytteropplevelsene fra 2023. HiTech er utvilsomt ett av de mest spennende navnene innenfor hiphopen som krysser grenser.

– Mats Fosdahl

FOTO: FXHE

Ryuichi Sakamoto – 12

Før Ryuichi Sakamoto sovnet inn i mars, ga han ut sitt siste album, 12. Én time med vakre ambient- og klassiske stykker. Yellow Magic Orchestra-keyboardisten åpner albumet med låten «20210310» og introduserer lytteren til et dystert, med dekorert lydlandskap. Videre utforsker han med briljans slike lydrområder. Fra «20220202» sine voldsomme synter til den elegante piano-orienterte «20220302» er lydbildet dynamisk og variert. Til tross for albumets minimale karakter er 12 virkningsfullt. Over flere stykker kan man høre Ryuichi Sakamotos pusting: et signal om at han fortsatt var til stede. Albumet fungerer litt som et kjærlighetsbrev til musikken og Ryuichi Sakamotos lyttere, og er en fantastisk måte å avslutte en fantastisk karriere på.

– Mats Fosdahl Sony Music Entertainment

FOTO: Sony Music Entertainment

Vågard – Notoriske B.O.G.

Den arketypiske kjuagutten Vågard Unstad, eller Bog, slapp i år posthumt albumet *Notoriske B.O.G.*. Han har siden starten av karrieren vært med på å definere lyden av bergensrapp, noe også *Notoriske B.O.G.* gjør selv etter Vågards død. Det er et vanvittig vellaget album som ikke har en eneste svak låt. Det er flere store høydepunkter, som «1986», «Marokko Barcelona Colorado California», «Interlude (Eg e klar)» og «Kjuagutt». Albumet er et helhetlig samarbeid mellom Vågard og stjerneprodusent David Grytten, gjestet av NMG-kollegaene Girson, Store P, Lars Vaular og Mats Dawg, i tillegg til undergrunnslegenden M1kal. Vågard er en ordsmed av rang med mye på hjertet og flyter uanstrengt over den ene tunge instrumentalen etter den andre. *Notoriske B.O.G.* er et album for historiebøkene. Lenge leve Bog!

– Martin Blom

FOTO: NMG/G-Huset

Carly Rae Jepsen – The Loveliest Time

Kanadiske Carly Rae Jepsen, kjent for braksuksessen «Call Me Maybe», slapp i fjor sitt sjettede album *The Loneliest Time*. I juli i år slapp hun oppfølgeren *The Loveliest Time*, en samling B-sider fra *The Loneliest Time* der samtlige låter holder skyhøyt nivå. Dette er rett og slett de beste poplåtene du vil høre i år. Produksjonen er variert med mange spennende elementer, samtidig som albumet spenner over enormt mange sjangre, alt fra pulserende drum-n-bass på «After Last Night» og herlig psykedelisk french-house på «Psychedelic Switch», til skinnende disko på «Come Over» og grandios arenarock på «Stadium Love». Sjangerbredden gjør albumet tilgjengelig for musikkentusiaster, samtidig som det tøyer grensene for hva popmusikk kan være. *The Loveliest Time* er kjærlighetsprosjektet til Carly Rae Jepsen, et vitalt og engasjerende stykke pophåndverk som har blitt til ett av de beste albumene i 2023.

– Martin Lindheim

FOTO: Interscope Records.

King Gizzard & The Lizard Wizard – PetroDragonic Apocalypse

Verdens mest produktive band, australske King Gizzard & The Lizard Wizard, kan sies å ha hatt et slapt år etter sine egne standarder da de kun har gitt ut to album. Det som derimot ikke er slapt, er kvaliteten på albumene, hvorav det aller beste (og det med lengst navn) er *PetroDragonic Apocalypse; or, Dawn of Eternal Night: An Annihilation of Planet Earth and the Beginning of Merciless Damnation*. Albumet er i kjent Gizzard-stil totalt ulikt både albumene som kom før (*Changes*) og etter (*The Silver Cord*) i at det er et thrash/prog-metal-album. Selv om disse sjangrene kan virke skumle for en som ikke er vant i metal-landskapet, klarer King Gizzard å gjøre det tilgjengelig for enhver lytter, selv med knallharde gitarriff og eksploderende trommer. Med hylende chant på «Gila Monster» og den strupesang-lignende vokalen på låter som «Converge» og «Flamethrower» er dette albumet en sikker klassiker for enhver musikknyter, og det havner definitivt i en eventuell King Gizzard-Hall of Fame.

– Johan Kalvsjøhagen

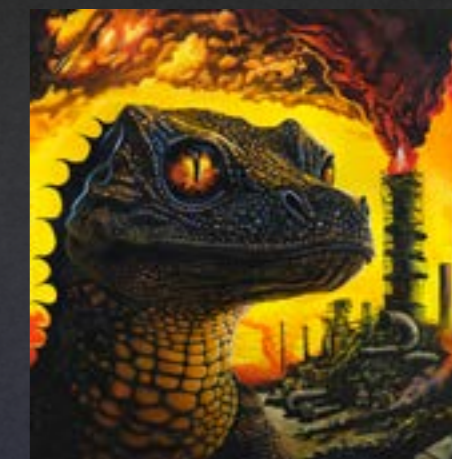

FOTO: KGLW

FOTO: Astronomies Records

Astronomies – *And All My Thoughts Come Hurling Down*

Det norske musikklandskapet har aldri vært særlig preget av shoegaze, men med Astronomies sitt debutalbum tror (og håper) jeg at det kommer til å endres. *And All My Thoughts Come Hurling Down* er et prakt eksempelar på hvordan shoegaze skal gjøres, da det både er nytenkende, kreativt og særegent. Astronomies oppnår det svært få andre band innenfor sjangeren får til, nemlig å oppleves som originale. Et kvalitetstegn er blant annet den glidende overgangen mellom låtene «Blomster som rustning» og «Sky Above», som er ett av de beste musikalske øyeblikkene jeg har hørt på lenge. Måten albumet smertefritt inkorporerer elementer fra pønk, hardrock og til og med spoken word, samtidig som det holder seg tro til kjempene innenfor sjangeren, er helt eksepsjonell. På samme måte som Astronomies ser opp til band som Nothing og Slowdive tror jeg fremtidige norske band kommer til å se opp til Astronomies, gitt at de holder seg i dette sporet. *And All My Thoughts Come Hurling Down* er nemlig ikke bare et bra album i norgesklasse, men i verdensklasse.

– Johan Kalvsjøhagen

Reverend Kristin Michael Hayter – *SAVED!*

Reverend Kristin Michael Hayter er det nye artistnavnet til Lingua Ignota, den liturgiske noise-musikeren med en gudsfrykt-fremkallende stemme. På albumet *SAVED!* er den gotiske katedral-støymusikken byttet ut med amerikansk gotikk i form av gospel og amerikansk folkemusikk. Det blir fort tydelig at *SAVED!* ikke kun er en rolig americana-plate, men at noe skurrer i bakgrunnen. Den første låten «I'm Getting Out While I Can», som er representativ for resten av albumet, begynner med hennes skjøre stemme der hun synger om den kommende kristne apokalypsen, og at hun vil bli sendt til himmelen, i motsetning til visse andre. Lydsporet på låta virker så til å glitche ut, men på en analog måte, som en ødelagt båndopptaker. Og slik fortsetter albumet, tidvis avbrutt av skrekkinngytende feltopptak, til det avsluttes med en svært følelseladd katarsis i form av manisk-depressiv tungetale. En tung lytteopplevelse, men veldig verdt å høre igjennom.

– Sondre Østgård

FOTO: Perpetual Flame Ministries

FOTO: Warp Records

Kassa Overall – *ANIMALS*

ANIMALS er rapper og trommeslager Kassa Overalls tredje plate under eget navn. Platen føles på mange måter dualistisk fra start til slutt: hiphop og jazz, elektronisk og akustisk, hi-fi og lo-fi, vakkert og kaotisk. Men det er den sømløse blandingen av disse elementene som gjør *ANIMALS* til et så spennende prosjekt. Låter som «Clock Ticking» med tunge, bløte instrumentaler er mer på hiphop-spekteret av platen, mens «The Lava Is Calm» er et sted mellom samba og maksimalistisk alt-rock. «Ready To Ball» er den som best viser Overalls bredde som både trommeslager, produsent og rapper. Låtens modale pianoakkorder og tunge instrumental er det første platen møter deg med, noe som gjør at man må høre resten. *ANIMALS* er et friskt pust med stort spenn i uttrykk, produksjon og gjesteopptredener, og er Overalls mest imponerende utgivelse så langt.

– Johannes Gartland

Mathias Angelhus

After the Rain

FOTO: Øra Fonogram

Mathias Angelhus – *After The Rain*

Mathias Angelhus sin debutplate er en tidløs hyllest til singer-songwriter-formatet, samtidig som ingredienser fra rock, pop, blues, jazz og folk gjør musikken frisk og fremoverlent. *After The Rain* er en komplett pakke; låtene er nedpå med sårbare vokaler akkompagnert av akustisk gitar og brennheite pianosoloer som setter rockefoten i sving. Hans vakre tekster vekkes til live av de eksepsjonelle musikerne han har fått med seg i bandet, noe som viser hvorfor Trondheims miljø for ekspressiv musikk er såpass beryktet.

– Alexander Pasca

Erlend Apneseth Trio, Maja Ratkje – *Collage*

På *Collage* tar Erlend Apneseth Trio og vokalist og komponist Maja Ratkje deg med på en unik og utforskende reise. Dette er musikere som har gjort seg godt kjent på både den norske folkemusikk- og fri-impro-scenen, og dette samarbeidet har skapt noe nytt som virkelig er verdt å trekke frem fra året som har vært. Vi blir servert et gradvis utviklende lydlandskap med nye teksturer, effekter på instrumentene og feltopptak av blant annet tog, fugler og skrivemaskiner i skjønn forening. Dette er 33 minutter du virkelig vil vie ditt fokus til, der du blir tatt med gjennom nærmest meditative minimalistiske partier som bygges opp til intense klimaks som tordner løs. Det virker som Ratkje og hennes rolle i musikken har dratt trioene i en ny retning. Erlend Apneseth trio er kjent for å bevege seg for det meste i folkemusikk-verdenen, og selv om Apneseths hardingfele er sentral i lydbildet på *Collage* også, går de her i samarbeid med Ratkje utenfor dette og utforsker andre klangfarger og oppbygninger enn det vi har hørt tidligere.

– Sara Visel

FOTO: Grappa Musikkforlag

FOTO: Warp Records

Squid – O Monolith

O Monolith opprettholder den angstfylte ranglerocken fra debutplaten *Bright Green Field*. Platen føles mer konsentrert, samtidig som produksjonen denne gangen oppleves åpen fra produsent Dan Carey. Låtene er eklektiske og varierende, som på den drømmende «Swing (In A Dream)» der en elegant synt leder inn i mekaniske rytmer. Samtidig finnes også roligere låter. På «Siphon Song» er det brukt en vocoder som maler et bilde av en utleverende androide om den dystopiske fremtiden. Låten bygger seg opp og knirker, gnisser i en slags overbelastning av databanken. «After The Flash» beroliger deg senere med vakker koring og tematikk om søken etter det ordinære i en fremmedgjørende verden. Det er mye å analysere av tematikk på platen, men du kan finne klimaendringer, angst og brytningen mellom drømmer og betong-virkeligheten vår som hovedtemaer på denne juvelen.

– Herman Østby

FOTO: Rough Trade Records

Lankum – False Lankum

Det er ikkje ofte eit band når eit karrieredefinerande høgdepunkt tjuer år etter at dei starta opp, men det har Lankum gjort her. Bandet har lenge gjort seg gjeldande som nokre av dei fremste tradisjonsberarane av irsk folkemusikk i dag, men på *False Lankum* har dei henta fram eldgamle songar og rekontekstualisert dei i ei drakt av fri improvisasjon og ei eiga form for akustisk støymusikk. *False Lankum* er gjennomsyra av ein kontinuerleg dialog med ein udefinerbar sorg over noko eg ikkje kan skildre. Alt eg kan seie, er at det kviler ei tyngde og ein melankoli over heile dette albumet, som blir kombinert på vakkert vis med dei til tider utfordrande musikalske teksturane. Resultatet er ei heilt unik skive, med eit uttrykk som ikkje liknar noko anna eg har høyrd i den irske folkemusikksfæren – eller nokon annan sfære, for den del.

– Anders Kruse

Rektor – en annen gang.

Debutalbumet til én-dame-bandet Rektor fra Gudbrandsdalen er ikke bare ett av årets beste, men også ett av tidenes beste norske eksempel på sjangeren midwest-emo. Sjangeren, som ikke må forveksles med «klassiske» emo-sjangere, kan best beskrives som 90-talls-indie med intrikat gitarspill, myke vokaler og hjerterivende tekster. Den har ikke vært særlig populær her til lands, så jeg håper at dette prakt eksemplet kan bidra til å endre på dette. For noen som ikke forstår norsk, kan albumet virke som et lystig og ungdommelig solskinnalbum, men låttittelen «Depressive Suicidal Black Metal» røper hvor brutalt ærlige og kraftfulle følelser som ligger i tekstene. Det går fra ung kjærlighet, via diagnostiserbar tungsindighet, til ekstatiske naturopplevelser på veien over Dovrefjell. Alt føles like ekte og genuint.

– Sondre Østgård

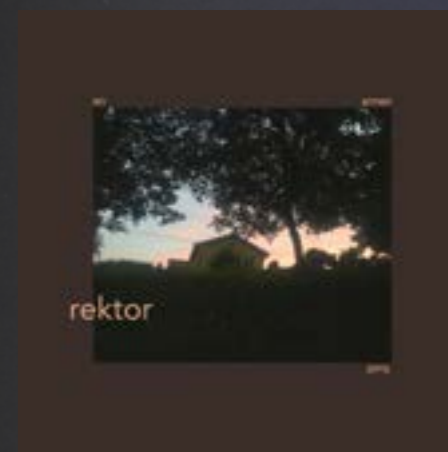

FOTO: Rektor

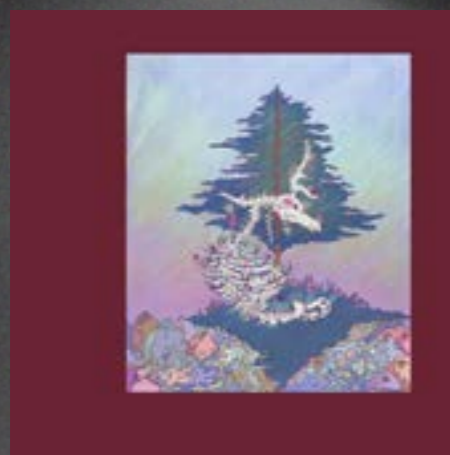

FOTO: All Good Clean Records

Nagirčalmmiid – Down To The Bone

Metall-duoen Nagirčalmmiid sitt første fullstendige album, *Down To The Bone*, ble gitt ut på All Good Clean Records under pride-uka og er 35 minutter med helt herlig støy! Skiva består av bandets til nå beste produksjon med et lydbilde som beveger seg lenger inn i noise-gata, men har likevel sine vakre, skjøre og seige partier. Selv om albumet definitivt burde høres på i sin helhet, er låten «Maze» et nydelig eksempel på bruken av joik i metall. Tematikken i albumet er tung, men ekstremt viktig! Den går inn på den mørke historien om fornorsking, tvangsflytting og tap av samisk kultur. Man kan selv trekke seg paralleller mellom denne tematikken og den kampen som det samiske folket har tatt opp og kjempa i år, og det ligger ikke igjen noen tvil om viktigheta av verken denne kampen eller av *Down To The Bone*. Alt får vi gjennom de vakre, men samtidig brutale låtene som disse ungguttene har satt sammen.

– Ina-Simone Timonen

FOTO: SLOG

nonne – Omf!

Nonne fra Tromsø føyer seg inn i kanskje den mest prestisjefylte klubben innenfor rock – band som spiller psych-rock med Velvet Underground-briller. Mer presist spiller nonne en perfekt sammensveising av 90-tallets neo-psych, space- og kraut-rock. Alt dette gjør nonne mer dansbare og tilgjengelige for et mer allment publikum enn noen andre innenfor samme sjanger har gjort i Norge, og kanskje til og med i verden. Anbefales på det sterkeste til alle, og særlig til fans av band som The Brian Jonestown Massacre, Spacemen 3 og Neu.

– Sondre Østgård

STRIPE

ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

ILLUSTRASJON: Eugén Johnsen

JULEKVISS

KVISSMESTER: KRISTOFFER HEDMAN OG BENDIK BRODSHAUG

- Hvem ble nylig valgt som ny leder for Studenttinget NTNU?
- Julemarkedet kommer til torget 3. desember, men når er siste åpningsdag?
- Hva heter den tyske versjonen av gløgg?
- Hvilken dag er tradisjonelt den siste juledagen?
- Når kom filmen *Love actually* ut?
- I hvilken gate i Trondheim ligger blant annet Rådhuset, Stiftsgården og Tinghuset?
- Hvilke tre grønnsaker er essensielle i den italienske sausbasen battuto?
- Hvilke fire nye OL-sporter kan Paris skilte med i 2024?
- Når faller første søndag i advent i år?
- Hvor oppsto tradisjonen med adventskalendere?
- Hva heter komi-skrekkfilmen med småkumle fjøsniiser som kom ut i 2023?
- Hva er de grunnleggende krydderne i akevitt?
- Hvilken busslinje går mellom Vestlia og Tyholt?
- Til hvilken kongelig vielse ble Nidarosdomen sist brukt?
- Hvilken frukt er Sultana en type av?
- Hvor mange timer foran Norge ligger New Zealand?
- Hvor mange reinsdyr har julenissen ifølge diktet *Et besøk av St. Nicholas*?
- Tre nøtter til askepott* ble laget på nytt i 2021, men når kom den originale filmen ut?
- I hvilken film spilte David Harbour julenissen??
- Hvem ga julenissen sin nå røde signaturfarge?

1) Didrik Nohre Lønvik 2) 20. desember 3) Glühwein 4) 6. januar (Helligtrekongersdag) 5) 2003 6) Munkegata 7) Gulrot, løk og selleri 8) Breakdancing, sportsklatring, rullebrett og surfing 9) 3. desember 10) Tyskland 11) There's something in the barn 12) Karve og/eller dill 13) Linje 22 14) Bryllupet mellom prinsesse Märtha Louise og Ari Behn 15) Dru 16) Tolv timer 17) Ate 18) 1973 19) Violent Night 20) Coca-Cola

Hvilken julekalender er du?

ILLUSTRASJON: Linn Zhu Yu Grotnes

0–5 poeng:

JULEØLKALENDEREN: 24 øl på én kveld gir resultatene du tror det gir. Bli en æres-Ylvis i oppdraget mens du oppdager at ribbe og pinnekjøtt er snadder som nattmat.

6–10 poeng:

SNØFALL: En moderne klassiker. Et nytt ensemble med neste generasjons minner.

11–15 poeng:

VAZELINA HJULKALENDER: Med sagflis i huet, træler i nevene og øksen på ryggen er det ikke så farlig med kviss. Du er en bilopphegger, arbeidskar med traktorhjul som «swimmingpool», bruspulver i kjeften og det kan du være stolt av. Sjangalabangala.

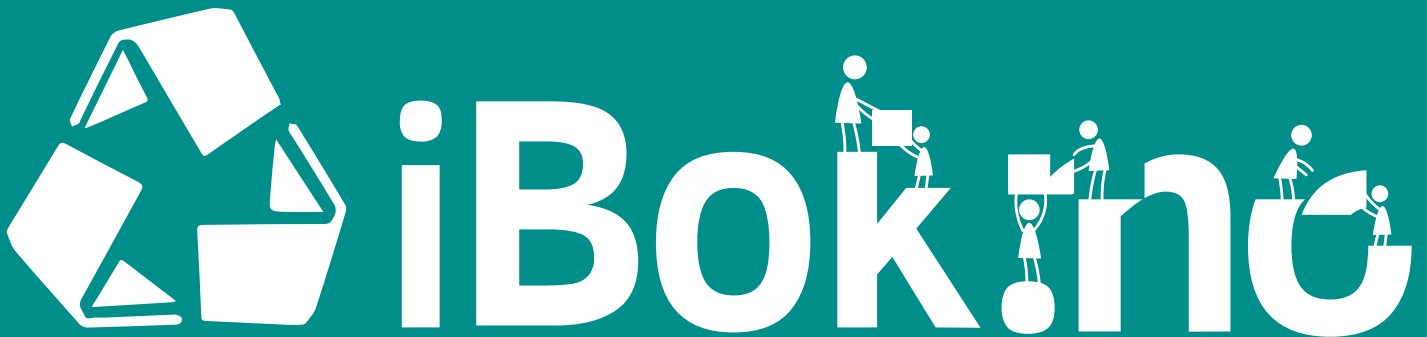
16–20 poeng:

JUL I BLÅFJELL: Det finnes én julekalender som topper alle andre. Det er deg: den beste kalenderen som noensinne har påvirket en generasjon. Traumer, gleder og sang, rød eller blå: Du er en påvirker.

Laget av og for studenter

Kjøp og selg pensum
på iBok.no